

ĐIỀU ƯỚC QUỐC TẾ

TỔ CHỨC Y TẾ THẾ GIỚI (WHO)

BỘ NGOẠI GIAO

Số 34/2005/LPQT

Hà Nội, ngày 21 tháng 02 năm 2005

Công ước khung về Kiểm soát Thuốc lá của Tổ chức Y tế Thế giới (WHO) có hiệu lực đối với nước Cộng hòa xã hội chủ nghĩa Việt Nam từ ngày 17 tháng 3 năm 2005./.

TL. BỘ TRƯỞNG BỘ NGOẠI GIAO

KT. VỤ TRƯỞNG VỤ LUẬT PHÁP VÀ ĐIỀU ƯỚC QUỐC TẾ

Phó Vụ trưởng

Nguyễn Hoàng Anh

09686029

WHO Framework Convention on Tobacco Control

Preamble

The Parties to this Convention,

Determined to give priority to their right to protect public health,

Recognizing that the spread of the tobacco epidemic is a global problem with serious consequences for public health that calls for the widest possible international cooperation and the participation of all countries in an effective, appropriate and comprehensive international response,

Reflecting the concern of the international community about the devastating worldwide health, social, economic and environmental consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke,

Seriously concerned about the increase in the worldwide consumption and production of cigarettes and other tobacco products, particularly in developing countries, as well as about the burden this places on families, on the poor, and on national health systems,

Recognizing that scientific evidence has unequivocally established that tobacco consumption and exposure to tobacco smoke cause death, disease and disability, and that there is a time lag between the exposure to smoking and the other uses

of tobacco products and the onset of tobacco-related diseases,

Recognizing also that cigarettes and some other products containing tobacco are highly engineered so as to create and maintain dependence, and that many of the compounds they contain and the smoke they produce are pharmacologically active, toxic, mutagenic and carcinogenic, and that tobacco dependence is separately classified as a disorder in major international classifications of diseases,

Acknowledging that there is clear scientific evidence that prenatal exposure to tobacco smoke causes adverse health and developmental conditions for children,

Deeply concerned about the escalation in smoking and other forms of tobacco consumption by children and adolescents worldwide, particularly smoking at increasingly early ages,

Alarmed by the increase in smoking and other forms of tobacco consumption by women and young girls worldwide and keeping in mind the need for full participation of women at all levels of policy-making and implementation and the need for gender-specific tobacco control strategies,

Deeply concerned about the high levels of smoking and other forms of tobacco consumption by indigenous peoples,

Seriously concerned about the impact

of all forms of advertising, promotion and sponsorship aimed at encouraging the use of tobacco products,

Recognizing that cooperative action is necessary to eliminate all forms of illicit trade in cigarettes and other tobacco products, including smuggling, illicit manufacturing and counterfeiting,

Acknowledging that tobacco control at all levels and particularly in developing countries and in countries with economies in transition requires sufficient financial and technical resources commensurate with the current and projected need for tobacco control activities,

Recognizing the need to develop appropriate mechanisms to address the long-term social and economic implications of successful tobacco demand reduction strategies,

Mindful of the social and economic difficulties that tobacco control programmes may engender in the medium and long term in some developing countries and countries with economies in transition, and recognizing their need for technical and financial assistance in the context of nationally developed strategies for sustainable development,

Conscious of the valuable work being conducted by many States on tobacco control and commending the leadership of the World Health Organization as well as the efforts of other organizations and bodies of the United Nations system and

other international and regional intergovernmental organizations in developing measures on tobacco control,

Emphasizing the special contribution of nongovernmental organizations and other members of civil society not affiliated with the tobacco industry, including health professional bodies, women's, youth, environmental and consumer groups, and academic and health care institutions, to tobacco control efforts nationally and internationally and the vital importance of their participation in national and international tobacco control efforts,

Recognizing the need to be alert to any efforts by the tobacco industry to undermine or subvert tobacco control efforts and the need to be informed of activities of the tobacco industry that have a negative impact on tobacco control efforts,

Recalling Article 12 of the International Covenant on Economic, Social and Cultural Rights, adopted by the United Nations General Assembly on 16 December 1966, which states that it is the right of everyone to the enjoyment of the highest attainable standard of physical and mental health,

Recalling also the preamble to the Constitution of the World Health Organization, which states that the enjoyment of the highest attainable standard of health is one of the fundamental rights of every human being without distinction of race,

religion, political belief, economic or social condition,

Determined to promote measures of tobacco control based on current and relevant scientific, technical and economic considerations,

Recalling that the Convention on the Elimination of All Forms of Discrimination against Women, adopted by the United Nations General Assembly on 18 December 1979, provides that States Parties to that Convention shall take appropriate measures to eliminate discrimination against women in the field of health care,

Recalling further that the Convention on the Rights of the Child, adopted by the United Nations General Assembly on 20 November 1989, provides that States Parties to that Convention recognize the right of the child to the enjoyment of the highest attainable standard of health,

Have agreed, as follows:

PART I: INTRODUCTION

Article 1

Use of terms

For the purposes of this Convention:

(a) “illicit trade” means any practice or conduct prohibited by law and which re-

lates to production, shipment, receipt, possession, distribution, sale or purchase including any practice or conduct intended to facilitate such activity;

(b) “regional economic integration organization” means an organization that is composed of several sovereign states, and to which its Member States have transferred competence over a range of matters, including the authority to make decisions binding on its Member States in respect of those matters;¹

(c) “tobacco advertising and promotion” means any form of commercial communication, recommendation or action with the aim, effect or likely effect of promoting a tobacco product or tobacco use either directly or indirectly;

(d) “tobacco control” means a range of supply, demand and harm reduction strategies that aim to improve the health of a population by eliminating or reducing their consumption of tobacco products and exposure to tobacco smoke;

(e) “tobacco industry” means tobacco manufacturers, wholesale distributors and importers of tobacco products;

(f) “tobacco products” means products entirely or partly made of the leaf tobacco as raw material which are manufactured to be used for smoking, sucking, chewing or snuffing;

¹ Where appropriate, national will refer equally to regional economic integration organizations.

(g) "tobacco sponsorship" means any form of contribution to any event, activity or individual with the aim, effect or likely effect of promoting a tobacco product or tobacco use either directly or indirectly;

Article 2

Relationship between this Convention and other agreements and legal instruments

1. In order to better protect human health, Parties are encouraged to implement measures beyond those required by this Convention and its protocols, and nothing in these instruments shall prevent a Party from imposing stricter requirements that are consistent with their provisions and are in accordance with international law.

2. The provisions of the Convention and its protocols shall in no way affect the right of Parties to enter into bilateral or multilateral agreements, including regional or subregional agreements, on issues relevant or additional to the Convention and its protocols, provided that such agreements are compatible with their obligations under the Convention and its protocols. The Parties concerned shall communicate such agreements to the Conference of the Parties through the Secretariat.

PART II: OBJECTIVE, GUIDING PRINCIPLES AND GENERAL OBLIGATIONS

Article 3

Objective

The objective of this Convention and its protocols is to protect present and future generations from the devastating health, social, environmental and economic consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke by providing a framework for tobacco control measures to be implemented by the Parties at the national, regional and international levels in order to reduce continually and substantially the prevalence of tobacco use and exposure to tobacco smoke.

Article 4

Guiding principles

To achieve the objective of this Convention and its protocols and to implement its provisions, the Parties shall be guided, inter alia, by the principles set out below:

1. Every person should be informed of the health consequences, addictive nature and mortal threat posed by tobacco consumption and exposure to tobacco smoke and effective legislative, executive, administrative or other measures should be contemplated at the appropriate governmental level to protect all persons from exposure to tobacco smoke.

2. Strong political commitment is necessary to develop and support, at the national, regional and international levels, comprehensive multisectoral measures and coordinated responses, taking into consideration:

(a) the need to take measures to protect all persons from exposure to tobacco smoke;

(b) the need to take measures to prevent the initiation, to promote and support cessation, and to decrease the consumption of tobacco products in any form;

(c) the need to take measures to promote the participation of indigenous individuals and communities in the development, implementation and evaluation of tobacco control programmes that are socially and culturally appropriate to their needs and perspectives; and

(d) the need to take measures to address gender-specific risks when developing tobacco control strategies.

3. International cooperation, particularly transfer of technology, knowledge and financial assistance and provision of related expertise, to establish and implement effective tobacco control programmes, taking into consideration local culture, as well as social, economic, political and legal factors, is an important part of the Convention.

4. Comprehensive multisectoral mea-

asures and responses to reduce consumption of all tobacco products at the national, regional and international levels are essential so as to prevent, in accordance with public health principles, the incidence of diseases, premature disability and mortality due to tobacco consumption and exposure to tobacco smoke.

5. Issues relating to liability, as determined by each Party within its jurisdiction, are an important part of comprehensive tobacco control.

6. The importance of technical and financial assistance to aid the economic transition of tobacco growers and workers whose livelihoods are seriously affected as a consequence of tobacco control programmes in developing country Parties, as well as Parties with economies in transition, should be recognized and addressed in the context of nationally developed strategies for sustainable development.

7. The participation of civil society is essential in achieving the objective of the Convention and its protocols.

Article 5

General obligations

1. Each Party shall develop, implement, periodically update and review comprehensive multisectoral national tobacco control strategies, plans and programmes in accordance with this Con-

vention and the protocols to which it is a Party.

2. Towards this end, each Party shall, in accordance with its capabilities:

(a) establish or reinforce and finance a national coordinating mechanism or focal points for tobacco control; and

(b) adopt and implement effective legislative, executive, administrative and/or other measures and cooperate, as appropriate, with other Parties in developing appropriate policies for preventing and reducing tobacco consumption, nicotine addiction and exposure to tobacco smoke.

3. In setting and implementing their public health policies with respect to tobacco control, Parties shall act to protect these policies from commercial and other vested interests of the tobacco industry in accordance with national law.

4. The Parties shall cooperate in the formulation of proposed measures, procedures and guidelines for the implementation of the Convention and the protocols to which they are Parties.

5. The Parties shall cooperate, as appropriate, with competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies to achieve the objectives of the Convention and the protocols to which they are Parties.

6. The Parties shall, within means and resources at their disposal, cooperate to

raise financial resources for effective implementation of the Convention through bilateral and multilateral funding mechanisms.

PART III: MEASURES RELATING TO THE REDUCTION OF DEMAND FOR TOBACCO

Article 6

Price and tax measures to reduce the demand for tobacco

1. The Parties recognize that price and tax measures are an effective and important means of reducing tobacco consumption by various segments of the population, in particular young persons.

2. Without prejudice to the sovereign right of the Parties to determine and establish their taxation policies, each Party should take account of its national health objectives concerning tobacco control and adopt or maintain, as appropriate, measures which may include:

(a) implementing tax policies and, where appropriate, price policies, on tobacco products so as to contribute to the health objectives aimed at reducing tobacco consumption; and

(b) prohibiting or restricting, as appropriate, sales to and/or importations by international travellers of tax- and duty-free tobacco products.

3. The Parties shall provide rates of taxation for tobacco products and trends in tobacco consumption in their periodic reports to the Conference of the Parties, in accordance with Article 21.

Article 7

Non-price measures to reduce the demand for tobacco

The Parties recognize that comprehensive non-price measures are an effective and important means of reducing tobacco consumption. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures necessary to implement its obligations pursuant to Articles 8 to 13 and shall cooperate, as appropriate, with each other directly or through competent international bodies with a view to their implementation. The Conference of the Parties shall propose appropriate guidelines for the implementation of the provisions of these Articles.

Article 8

Protection from exposure to tobacco smoke

1. Parties recognize that scientific evidence has unequivocally established that exposure to tobacco smoke causes death, disease and disability.

2. Each Party shall adopt and implement in areas of existing national juris-

dition as determined by national law and actively promote at other jurisdictional levels the adoption and implementation of effective legislative, executive, administrative and/or other measures, providing for protection from exposure to tobacco smoke in indoor workplaces, public transport, indoor public places and, as appropriate, other public places.

Article 9

Regulation of the contents of tobacco products

The Conference of the Parties, in consultation with competent international bodies, shall propose guidelines for testing and measuring the contents and emissions of tobacco products, and for the regulation of these contents and emissions. Each Party shall, where approved by competent national authorities, adopt and implement effective legislative, executive and administrative or other measures for such testing and measuring, and for such regulation.

Article 10

Regulation of tobacco product disclosures

Each Party shall, in accordance with its national law, adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures requiring manufacturers and importers of tobacco

products to disclose to governmental authorities information about the contents and emissions of tobacco products. Each Party shall further adopt and implement effective measures for public disclosure of information about the toxic constituents of the tobacco products and the emissions that they may produce.

Article 11

Packaging and labelling of tobacco products

1. Each Party shall, within a period of three years after entry into force of this Convention for that Party, adopt and implement, in accordance with its national law, effective measures to ensure that:

(a) tobacco product packaging and labelling do not promote a tobacco product by any means that are false, misleading, deceptive or likely to create an erroneous impression about its characteristics, health effects, hazards or emissions, including any term, descriptor, trademark, figurative or any other sign that directly or indirectly creates the false impression that a particular tobacco product is less harmful than other tobacco products. These may include terms such as “low tar”, “light”, “ultra-light”, or “mild”; and

(b) each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products also carry health warnings describing the harmful

effects of tobacco use, and may include other appropriate messages. These warnings and messages:

(i) shall be approved by the competent national authority,

(ii) shall be rotating,

(iii) shall be large, clear, visible and legible,

(iv) should be 50% or more of the principal display areas but shall be no less than 30% of the principal display areas,

(v) may be in the form of or include pictures or pictograms.

2. Each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products shall, in addition to the warnings specified in paragraph 1(b) of this Article, contain information on relevant constituents and emissions of tobacco products as defined by national authorities.

3. Each Party shall require that the warnings and other textual information specified in paragraphs 1(b) and paragraph 2 of this Article will appear on each unit packet and package of tobacco products and any outside packaging and labelling of such products in its principal language or languages.

4. For the purposes of this Article, the term “outside packaging and labelling” in relation to tobacco products applies to any

packaging and labelling used in the retail sale of the product.

Article 12

Education, communication, training and public awareness

Each Party shall promote and strengthen public awareness of tobacco control issues, using all available communication tools, as appropriate. Towards this end, each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to promote:

(a) broad access to effective and comprehensive educational and public awareness programmes on the health risks including the addictive characteristics of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke;

(b) public awareness about the health risks of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke, and about the benefits of the cessation of tobacco use and tobacco-free lifestyles as specified in Article 14.2;

(c) public access, in accordance with national law, to a wide range of information on the tobacco industry as relevant to the objective of this Convention;

(d) effective and appropriate training or sensitization and awareness programmes on tobacco control addressed to persons such as health workers, community workers, social workers, media profession-

als, educators, decision-makers, administrators and other concerned persons;

(e) awareness and participation of public and private agencies and nongovernmental organizations not affiliated with the tobacco industry in developing and implementing intersectoral programmes and strategies for tobacco control; and

(f) public awareness of and access to information regarding the adverse health, economic, and environmental consequences of tobacco production and consumption.

Article 13

Tobacco advertising, promotion and sponsorship

1. Parties recognize that a comprehensive ban on advertising, promotion and sponsorship would reduce the consumption of tobacco products.

2. Each Party shall, in accordance with its constitution or constitutional principles, undertake a comprehensive ban of all tobacco advertising, promotion and sponsorship. This shall include, subject to the legal environment and technical means available to that Party, a comprehensive ban on crossborder advertising, promotion and sponsorship originating from its territory. In this respect, within the period of five years after entry into force of this Convention for that Party, each Party shall undertake appropriate legislative, executive, administrative and/

or other measures and report accordingly in conformity with Article 21.

3. A Party that is not in a position to undertake a comprehensive ban due to its constitution or constitutional principles shall apply restrictions on all tobacco advertising, promotion and sponsorship. This shall include, subject to the legal environment and technical means available to that Party, restrictions or a comprehensive ban on advertising, promotion and sponsorship originating from its territory with cross-border effects. In this respect, each Party shall undertake appropriate legislative, executive, administrative and/or other measures and report accordingly in conformity with Article 21.

4. As a minimum, and in accordance with its constitution or constitutional principles, each Party shall:

(a) prohibit all forms of tobacco advertising, promotion and sponsorship that promote a tobacco product by any means that are false, misleading or deceptive or likely to create an erroneous impression about its characteristics, health effects, hazards or emissions;

(b) require that health or other appropriate warnings or messages accompany all tobacco advertising and, as appropriate, promotion and sponsorship;

(c) restrict the use of direct or indirect incentives that encourage the purchase of tobacco products by the public;

(d) require, if it does not have a comprehensive ban, the disclosure to relevant governmental authorities of expenditures by the tobacco industry on advertising, promotion and sponsorship not yet prohibited. Those authorities may decide to make those figures available, subject to national law, to the public and to the Conference of the Parties, pursuant to Article 21;

(e) undertake a comprehensive ban or, in the case of a Party that is not in a position to undertake a comprehensive ban due to its constitution or constitutional principles, restrict tobacco advertising, promotion and sponsorship on radio, television, print media and, as appropriate, other media, such as the internet, within a period of five years; and

(f) prohibit, or in the case of a Party that is not in a position to prohibit due to its constitution or constitutional principles restrict, tobacco sponsorship of international events, activities and/or participants therein.

5. Parties are encouraged to implement measures beyond the obligations set out in paragraph 4.

6. Parties shall cooperate in the development of technologies and other means necessary to facilitate the elimination of cross-border advertising.

7. Parties which have a ban on certain forms of tobacco advertising, promotion

and sponsorship have the sovereign right to ban those forms of cross-border tobacco advertising, promotion and sponsorship entering their territory and to impose equal penalties as those applicable to domestic advertising, promotion and sponsorship originating from their territory in accordance with their national law. This paragraph does not endorse or approve of any particular penalty.

8. Parties shall consider the elaboration of a protocol setting out appropriate measures that require international collaboration for a comprehensive ban on cross-border advertising, promotion and sponsorship.

Article 14

Demand reduction measures concerning tobacco dependence and cessation

1. Each Party shall develop and disseminate appropriate, comprehensive and integrated guidelines based on scientific evidence and best practices, taking into account national circumstances and priorities, and shall take effective measures to promote cessation of tobacco use and adequate treatment for tobacco dependence.

2. Towards this end, each Party shall endeavour to:

(a) design and implement effective programmes aimed at promoting the cessation of tobacco use, in such locations as educational institutions, health care fa-

cilities, workplaces and sporting environments;

(b) include diagnosis and treatment of tobacco dependence and counselling services on cessation of tobacco use in national health and education programmes, plans and strategies, with the participation of health workers, community workers and social workers as appropriate;

(c) establish in health care facilities and rehabilitation centres programmes for diagnosing, counselling, preventing and treating tobacco dependence; and

(d) collaborate with other Parties to facilitate accessibility and affordability for treatment of tobacco dependence including pharmaceutical products pursuant to Article 22. Such products and their constituents may include medicines, products used to administer medicines and diagnostics when appropriate.

PART IV: MEASURES RELATING TO THE REDUCTION OF THE SUPPLY OF TOBACCO

Article 15

Illicit trade in tobacco products

1. The Parties recognize that the elimination of all forms of illicit trade in tobacco products, including smuggling, illicit manufacturing and counterfeiting, and the development and implementation of related national law, in addition

to subregional, regional and global agreements, are essential components of tobacco control.

2. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to ensure that all unit packets and packages of tobacco products and any outside packaging of such products are marked to assist Parties in determining the origin of tobacco products, and in accordance with national law and relevant bilateral or multilateral agreements, assist Parties in determining the point of diversion and monitor, document and control the movement of tobacco products and their legal status. In addition, each Party shall:

(a) require that unit packets and packages of tobacco products for retail and wholesale use that are sold on its domestic market carry the statement: "Sales only allowed in (insert name of the country, subnational, regional or federal unit)" or carry any other effective marking indicating the final destination or which would assist authorities in determining whether the product is legally for sale on the domestic market; and

(b) consider, as appropriate, developing a practical tracking and tracing regime that would further secure the distribution system and assist in the investigation of illicit trade.

3. Each Party shall require that the

packaging information or marking specified in paragraph 2 of this Article shall be presented in legible form and/or appear in its principal language or languages.

4. With a view to eliminating illicit trade in tobacco products, each Party shall:

(a) monitor and collect data on cross-border trade in tobacco products, including illicit trade, and exchange information among customs, tax and other authorities, as appropriate, and in accordance with national law and relevant applicable bilateral or multilateral agreements;

(b) enact or strengthen legislation, with appropriate penalties and remedies, against illicit trade in tobacco products, including counterfeit and contraband cigarettes;

(c) take appropriate steps to ensure that all confiscated manufacturing equipment, counterfeit and contraband cigarettes and other tobacco products are destroyed, using environmentally friendly methods where feasible, or disposed of in accordance with national law;

(d) adopt and implement measures to monitor, document and control the storage and distribution of tobacco products held or moving under suspension of taxes or duties within its jurisdiction; and

(e) adopt measures as appropriate to enable the confiscation of proceeds de-

06886729
www.ThuVienPhapLuat.com
Tel: +84 9 3845 6684
LawSoft

rived from the illicit trade in tobacco products.

5. Information collected pursuant to subparagraphs 4(a) and 4(d) of this Article shall, as appropriate, be provided in aggregate form by the Parties in their periodic reports to the Conference of the Parties, in accordance with Article 21.

6. The Parties shall, as appropriate and in accordance with national law, promote cooperation between national agencies, as well as relevant regional and international intergovernmental organizations as it relates to investigations, prosecutions and proceedings, with a view to eliminating illicit trade in tobacco products. Special emphasis shall be placed on cooperation at regional and subregional levels to combat illicit trade of tobacco products.

7. Each Party shall endeavour to adopt and implement further measures including licensing, where appropriate, to control or regulate the production and distribution of tobacco products in order to prevent illicit trade.

Article 16

Sales to and by minors

1. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures at the appropriate government level to prohibit the sales of tobacco products to persons under the age set by domestic law, na-

tional law or eighteen. These measures may include:

(a) requiring that all sellers of tobacco products place a clear and prominent indicator inside their point of sale about the prohibition of tobacco sales to minors and, in case of doubt, request that each tobacco purchaser provide appropriate evidence of having reached full legal age;

(b) banning the sale of tobacco products in any manner by which they are directly accessible, such as store shelves;

(c) prohibiting the manufacture and sale of sweets, snacks, toys or any other objects in the form of tobacco products which appeal to minors; and

(d) ensuring that tobacco vending machines under its jurisdiction are not accessible to minors and do not promote the sale of tobacco products to minors.

2. Each Party shall prohibit or promote the prohibition of the distribution of free tobacco products to the public and especially minors.

3. Each Party shall endeavour to prohibit the sale of cigarettes individually or in small packets which increase the affordability of such products to minors.

4. The Parties recognize that in order to increase their effectiveness, measures to prevent tobacco product sales to minors should, where appropriate, be implemented in conjunction with other provisions contained in this Convention.

5. When signing, ratifying, accepting, approving or acceding to the Convention or at any time thereafter, a Party may, by means of a binding written declaration, indicate its commitment to prohibit the introduction of tobacco vending machines within its jurisdiction or, as appropriate, to a total ban on tobacco vending machines. The declaration made pursuant to this Article shall be circulated by the Depositary to all Parties to the Convention.

6. Each Party shall adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures, including penalties against sellers and distributors, in order to ensure compliance with the obligations contained in paragraphs 1-5 of this Article.

7. Each Party should, as appropriate, adopt and implement effective legislative, executive, administrative or other measures to prohibit the sales of tobacco products by persons under the age set by domestic law, national law or eighteen.

Article 17

Provision of support for economically viable alternative activities

Parties shall, in cooperation with each other and with competent international and regional intergovernmental organizations, promote, as appropriate, economically viable alternatives for tobacco work-

ers, growers and, as the case may be, individual sellers.

PART V: PROTECTION OF THE ENVIRONMENT

Article 18

Protection of the environment and the health of persons

In carrying out their obligations under this Convention, the Parties agree to have due regard to the protection of the environment and the health of persons in relation to the environment in respect of tobacco cultivation and manufacture within their respective territories.

PART VI: QUESTIONS RELATED TO LIABILITY

Article 19

Liability

1. For the purpose of tobacco control, the Parties shall consider taking legislative action or promoting their existing laws, where necessary, to deal with criminal and civil liability, including compensation where appropriate.

2. Parties shall cooperate with each other in exchanging information through the Conference of the Parties in accordance with Article 21 including:

(a) information on the health effects of the consumption of tobacco products and

exposure to tobacco smoke in accordance with Article 20.3(a); and

(b) information on legislation and regulations in force as well as pertinent jurisprudence.

3. The Parties shall, as appropriate and mutually agreed, within the limits of national legislation, policies, legal practices and applicable existing treaty arrangements, afford one another assistance in legal proceedings relating to civil and criminal liability consistent with this Convention.

4. The Convention shall in no way affect or limit any rights of access of the Parties to each other's courts where such rights exist.

5. The Conference of the Parties may consider, if possible, at an early stage, taking account of the work being done in relevant international fora, issues related to liability including appropriate international approaches to these issues and appropriate means to support, upon request, the Parties in their legislative and other activities in accordance with this Article.

PART VII: SCIENTIFIC AND TECHNICAL COOPERATION AND COMMUNICATION OF INFORMATION

Article 20

Research, surveillance and exchange of information

1. The Parties undertake to develop

and promote national research and to coordinate research programmes at the regional and international levels in the field of tobacco control. Towards this end, each Party shall:

(a) initiate and cooperate in, directly or through competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, the conduct of research and scientific assessments, and in so doing promote and encourage research that addresses the determinants and consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke as well as research for identification of alternative crops; and

(b) promote and strengthen, with the support of competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, training and support for all those engaged in tobacco control activities, including research, implementation and evaluation.

2. The Parties shall establish, as appropriate, programmes for national, regional and global surveillance of the magnitude, patterns, determinants and consequences of tobacco consumption and exposure to tobacco smoke. Towards this end, the Parties should integrate tobacco surveillance programmes into national, regional and global health surveillance programmes so that data are comparable and can be analysed at the regional and international levels, as appropriate.

3. Parties recognize the importance of

financial and technical assistance from international and regional intergovernmental organizations and other bodies. Each Party shall endeavour to:

(a) establish progressively a national system for the epidemiological surveillance of tobacco consumption and related social, economic and health indicators;

(b) cooperate with competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies, including governmental and nongovernmental agencies, in regional and global tobacco surveillance and exchange of information on the indicators specified in paragraph 3(a) of this Article; and

(c) cooperate with the World Health Organization in the development of general guidelines or procedures for defining the collection, analysis and dissemination of tobacco-related surveillance data.

4. The Parties shall, subject to national law, promote and facilitate the exchange of publicly available scientific, technical, socioeconomic, commercial and legal information, as well as information regarding practices of the tobacco industry and the cultivation of tobacco, which is relevant to this Convention, and in so doing shall take into account and address the special needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. Each Party shall endeavour to:

(a) progressively establish and main-

tain an updated database of laws and regulations on tobacco control and, as appropriate, information about their enforcement, as well as pertinent jurisprudence, and cooperate in the development of programmes for regional and global tobacco control;

(b) progressively establish and maintain updated data from national surveillance programmes in accordance with paragraph 3(a) of this Article; and

(c) cooperate with competent international organizations to progressively establish and maintain a global system to regularly collect and disseminate information on tobacco production, manufacture and the activities of the tobacco industry which have an impact on the Convention or national tobacco control activities.

5. Parties should cooperate in regional and international intergovernmental organizations and financial and development institutions of which they are members, to promote and encourage provision of technical and financial resources to the Secretariat to assist developing country Parties and Parties with economies in transition to meet their commitments on research, surveillance and exchange of information.

Article 21

Reporting and exchange of information

1. Each Party shall submit to the Con-

ference of the Parties, through the Secretariat, periodic reports on its implementation of this Convention, which should include the following:

(a) information on legislative, executive, administrative or other measures taken to implement the Convention;

(b) information, as appropriate, on any constraints or barriers encountered in its implementation of the Convention, and on the measures taken to overcome these barriers;

(c) information, as appropriate, on financial and technical assistance provided or received for tobacco control activities;

(d) information on surveillance and research as specified in Article 20; and

(e) information specified in Articles 6.3, 13.2, 13.3, 13.4(d), 15.5 and 19.2.

2. The frequency and format of such reports by all Parties shall be determined by the Conference of the Parties. Each Party shall make its initial report within two years of the entry into force of the Convention for that Party.

3. The Conference of the Parties, pursuant to Articles 22 and 26, shall consider arrangements to assist developing country Parties and Parties with economies in transition, at their request, in meeting their obligations under this Article.

4. The reporting and exchange of infor-

mation under the Convention shall be subject to national law regarding confidentiality and privacy. The Parties shall protect, as mutually agreed, any confidential information that is exchanged.

Article 22

Cooperation in the scientific, technical, and legal fields and provision of related expertise

1. The Parties shall cooperate directly or through competent international bodies to strengthen their capacity to fulfill the obligations arising from this Convention, taking into account the needs of developing country Parties and Parties with economies in transition. Such cooperation shall promote the transfer of technical, scientific and legal expertise and technology, as mutually agreed, to establish and strengthen national tobacco control strategies, plans and programmes aiming at inter alia:

(a) facilitation of the development, transfer and acquisition of technology, knowledge, skills, capacity and expertise related to tobacco control;

(b) provision of technical, scientific, legal and other expertise to establish and strengthen national tobacco control strategies, plans and programmes, aiming at implementation of the Convention through, inter alia:

(i) assisting, upon request, in the devel-

opment of a strong legislative foundation as well as technical programmes, including those on prevention of initiation, promotion of cessation and protection from exposure to tobacco smoke;

(ii) assisting, as appropriate, tobacco workers in the development of appropriate economically and legally viable alternative livelihoods in an economically viable manner; and

(iii) assisting, as appropriate, tobacco growers in shifting agricultural production to alternative crops in an economically viable manner;

(c) support for appropriate training or sensitization programmes for appropriate personnel in accordance with Article 12;

(d) provision, as appropriate, of the necessary material, equipment and supplies, as well as logistical support, for tobacco control strategies, plans and programmes;

(e) identification of methods for tobacco control, including comprehensive treatment of nicotine addiction; and

(f) promotion, as appropriate, of research to increase the affordability of comprehensive treatment of nicotine addiction.

2. The Conference of the Parties shall promote and facilitate transfer of technical, scientific and legal expertise and technology with the financial support secured in accordance with Article 26.

PART VIII: INSTITUTIONAL ARRANGEMENTS AND FINANCIAL RESOURCES

Article 23

Conference of the Parties

1. A Conference of the Parties is hereby established. The first session of the Conference shall be convened by the World Health Organization not later than one year after the entry into force of this Convention. The Conference will determine the venue and timing of subsequent regular sessions at its first session.

2. Extraordinary sessions of the Conference of the Parties shall be held at such other times as may be deemed necessary by the Conference, or at the written request of any Party, provided that, within six months of the request being communicated to them by the Secretariat of the Convention, it is supported by at least one-third of the Parties.

3. The Conference of the Parties shall adopt by consensus its Rules of Procedure at its first session.

4. The Conference of the Parties shall by consensus adopt financial rules for itself as well as governing the funding of any subsidiary bodies it may establish as well as financial provisions governing the functioning of the Secretariat. At each ordinary session, it shall adopt a budget for the financial period until the next ordinary session.

5. The Conference of the Parties shall keep under regular review the implementation of the Convention and take the decisions necessary to promote its effective implementation and may adopt protocols, annexes and amendments to the Convention, in accordance with Articles 28, 29 and 33. Towards this end, it shall:

(a) promote and facilitate the exchange of information pursuant to Articles 20 and 21;

(b) promote and guide the development and periodic refinement of comparable methodologies for research and the collection of data, in addition to those provided for in Article 20, relevant to the implementation of the Convention;

(c) promote, as appropriate, the development, implementation and evaluation of strategies, plans, and programmes, as well as policies, legislation and other measures;

(d) consider reports submitted by the Parties in accordance with Article 21 and adopt regular reports on the implementation of the Convention;

(e) promote and facilitate the mobilization of financial resources for the implementation of the Convention in accordance with Article 26;

(f) establish such subsidiary bodies as are necessary to achieve the objective of the Convention;

(g) request, where appropriate, the services and cooperation of, and information provided by, competent and relevant organizations and bodies of the United Nations system and other international and regional intergovernmental organizations and nongovernmental organizations and bodies as a means of strengthening the implementation of the Convention; and

(h) consider other action, as appropriate, for the achievement of the objective of the Convention in the light of experience gained in its implementation.

6. The Conference of the Parties shall establish the criteria for the participation of observers at its proceedings.

Article 24

Secretariat

1. The Conference of the Parties shall designate a permanent secretariat and make arrangements for its functioning. The Conference of the Parties shall endeavour to do so at its first session.

2. Until such time as a permanent secretariat is designated and established, secretariat functions under this Convention shall be provided by the World Health Organization.

3. Secretariat functions shall be:

(a) to make arrangements for sessions of the Conference of the Parties and any subsidiary bodies and to provide them with services as required;

(b) to transmit reports received by it pursuant to the Convention;

(c) to provide support to the Parties, particularly developing country Parties and Parties with economies in transition, on request, in the compilation and communication of information required in accordance with the provisions of the Convention;

(d) to prepare reports on its activities under the Convention under the guidance of the Conference of the Parties and submit them to the Conference of the Parties;

(e) to ensure, under the guidance of the Conference of the Parties, the necessary coordination with the competent international and regional intergovernmental organizations and other bodies;

(f) to enter, under the guidance of the Conference of the Parties, into such administrative or contractual arrangements as may be required for the effective discharge of its functions; and

(g) to perform other secretariat functions specified by the Convention and by any of its protocols and such other functions as may be determined by the Conference of the Parties.

Article 25

Relations between the Conference of the Parties and intergovernmental organizations

In order to provide technical and finan-

cial cooperation for achieving the objective of this Convention, the Conference of the Parties may request the cooperation of competent international and regional intergovernmental organizations including financial and development institutions.

Article 26

Financial resources

1. The Parties recognize the important role that financial resources play in achieving the objective of this Convention.

2. Each Party shall provide financial support in respect of its national activities intended to achieve the objective of the Convention, in accordance with its national plans, priorities and programmes.

3. Parties shall promote, as appropriate, the utilization of bilateral, regional, subregional and other multilateral channels to provide funding for the development and strengthening of multisectoral comprehensive tobacco control programmes of developing country Parties and Parties with economies in transition. Accordingly, economically viable alternatives to tobacco production, including crop diversification should be addressed and supported in the context of nationally developed strategies of sustainable development.

4. Parties represented in relevant regional and international intergovernmental organizations, and financial and development institutions shall encourage these entities to provide financial assis-

tance for developing country Parties and for Parties with economies in transition to assist them in meeting their obligations under the Convention, without limiting the rights of participation within these organizations.

5. The Parties agree that:

(a) to assist Parties in meeting their obligations under the Convention, all relevant potential and existing resources, financial, technical, or otherwise, both public and private that are available for tobacco control activities, should be mobilized and utilized for the benefit of all Parties, especially developing countries and countries with economies in transition;

(b) the Secretariat shall advise developing country Parties and Parties with economies in transition, upon request, on available sources of funding to facilitate the implementation of their obligations under the Convention;

(c) the Conference of the Parties in its first session shall review existing and potential sources and mechanisms of assistance based on a study conducted by the Secretariat and other relevant information, and consider their adequacy; and

(d) the results of this review shall be taken into account by the Conference of the Parties in determining the necessity to enhance existing mechanisms or to establish a voluntary global fund or other appropriate financial mechanisms to channel additional financial resources, as

needed, to developing country Parties and Parties with economies in transition to assist them in meeting the objectives of the Convention.

PART IX: SETTLEMENT OF DISPUTES

Article 27

Settlement of disputes

1. In the event of a dispute between two or more Parties concerning the interpretation or application of this Convention, the Parties concerned shall seek through diplomatic channels a settlement of the dispute through negotiation or any other peaceful means of their own choice, including good offices, mediation, or conciliation. Failure to reach agreement by good offices, mediation or conciliation shall not absolve parties to the dispute from the responsibility of continuing to seek to resolve it.

2. When ratifying, accepting, approving, formally confirming or acceding to the Convention, or at any time thereafter, a State or regional economic integration organization may declare in writing to the Depositary that, for a dispute not resolved in accordance with paragraph 1 of this Article, it accepts, as compulsory, ad hoc arbitration in accordance with procedures to be adopted by consensus by the Conference of the Parties.

3. The provisions of this Article shall

apply with respect to any protocol as between the parties to the protocol, unless otherwise provided therein.

PART X: DEVELOPMENT OF THE CONVENTION

Article 28

Amendments to this Convention

1. Any Party may propose amendments to this Convention. Such amendments will be considered by the Conference of the Parties.

2. Amendments to the Convention shall be adopted by the Conference of the Parties. The text of any proposed amendment to the Convention shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the session at which it is proposed for adoption. The Secretariat shall also communicate proposed amendments to the signatories of the Convention and, for information, to the Depositary.

3. The Parties shall make every effort to reach agreement by consensus on any proposed amendment to the Convention. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the amendment shall as a last resort be adopted by a three-quarters majority vote of the Parties present and voting at the session. For purposes of this Article, Parties present and voting means Parties present and casting an affirmative or

negative vote. Any adopted amendment shall be communicated by the Secretariat to the Depositary, who shall circulate it to all Parties for acceptance.

4. Instruments of acceptance in respect of an amendment shall be deposited with the Depositary. An amendment adopted in accordance with paragraph 3 of this Article shall enter into force for those Parties having accepted it on the ninetieth day after the date of receipt by the Depositary of an instrument of acceptance by at least two-thirds of the Parties to the Convention.

5. The amendment shall enter into force for any other Party on the ninetieth day after the date on which that Party deposits with the Depositary its instrument of acceptance of the said amendment.

Article 29

Adoption and amendment of annexes to this Convention

1. Annexes to this Convention and amendments thereto shall be proposed, adopted and shall enter into force in accordance with the procedure set forth in Article 28.

2. Annexes to the Convention shall form an integral part thereof and, unless otherwise expressly provided, a reference to the Convention constitutes at the same time a reference to any annexes thereto.

3. Annexes shall be restricted to lists, forms and any other descriptive material relating to procedural, scientific, technical or administrative matters.

PART XI: FINAL PROVISIONS

Article 30

Reservations

No reservations may be made to this Convention.

Article 31

Withdrawal

1. At any time after two years from the date on which this Convention has entered into force for a Party, that Party may withdraw from the Convention by giving written notification to the Depositary.

2. Any such withdrawal shall take effect upon expiry of one year from the date of receipt by the Depositary of the notification of withdrawal, or on such later date as may be specified in the notification of withdrawal.

3. Any Party that withdraws from the Convention shall be considered as also having withdrawn from any protocol to which it is a Party.

Article 32

Right to vote

1. Each Party to this Convention shall

have one vote, except as provided for in paragraph 2 of this Article.

2. Regional economic integration organizations, in matters within their competence, shall exercise their right to vote with a number of votes equal to the number of their Member States that are Parties to the Convention. Such an organization shall not exercise its right to vote if any of its Member States exercises its right, and vice versa.

Article 33

Protocols

1. Any Party may propose protocols. Such proposals will be considered by the Conference of the Parties.

2. The Conference of the Parties may adopt protocols to this Convention. In adopting these protocols every effort shall be made to reach consensus. If all efforts at consensus have been exhausted, and no agreement reached, the protocol shall as a last resort be adopted by a three-quarters majority vote of the Parties present and voting at the session. For the purposes of this Article, Parties present and voting means Parties present and casting an affirmative or negative vote.

3. The text of any proposed protocol shall be communicated to the Parties by the Secretariat at least six months before the session at which it is proposed for adoption.

4. Only Parties to the Convention may be parties to a protocol.

5. Any protocol to the Convention shall be binding only on the parties to the protocol in question. Only Parties to a protocol may take decisions on matters exclusively relating to the protocol in question.

6. The requirements for entry into force of any protocol shall be established by that instrument.

Article 34 *Signature*

This Convention shall be open for signature by all Members of the World Health Organization and by any States that are not Members of the World Health Organization but are members of the United Nations and by regional economic integration organizations at the World Health Organization Headquarters in Geneva from 16 June 2003 to 22 June 2003, and thereafter at United Nations Headquarters in New York, from 30 June 2003 to 29 June 2004.

Article 35

Ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession

1. This Convention shall be subject to ratification, acceptance, approval or accession by States and to formal confirmation or accession by regional economic integration organizations. It shall be open for accession from the day after the date on which the Convention is closed

for signature. Instruments of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession shall be deposited with the Depositary.

2. Any regional economic integration organization which becomes a Party to the Convention without any of its Member States being a Party shall be bound by all the obligations under the Convention. In the case of those organizations, one or more of whose Member States is a Party to the Convention, the organization and its Member States shall decide on their respective responsibilities for the performance of their obligations under the Convention. In such cases, the organization and the Member States shall not be entitled to exercise rights under the Convention concurrently.

3. Regional economic integration organizations shall, in their instruments relating to formal confirmation or in their instruments of accession, declare the extent of their competence with respect to the matters governed by the Convention. These organizations shall also inform the Depositary, who shall in turn inform the Parties, of any substantial modification in the extent of their competence.

Article 36

Entry into force

1. This Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit of the fortieth instrument

of ratification, acceptance, approval, formal confirmation or accession with the Depositary.

2. For each State that ratifies, accepts or approves the Convention or accedes thereto after the conditions set out in paragraph 1 of this Article for entry into force have been fulfilled, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession.

3. For each regional economic integration organization depositing an instrument of formal confirmation or an instrument of accession after the conditions set out in paragraph 1 of this Article for entry into force have been fulfilled, the Convention shall enter into force on the ninetieth day following the date of its depositing of the instrument of formal confirmation or of accession.

4. For the purposes of this Article, any instrument deposited by a regional economic integration organization shall not be counted as additional to those deposited by States Members of the organization.

Article 37

Depositary

The Secretary-General of the United Nations shall be the Depositary of this Convention and amendments thereto and of protocols and annexes adopted in accordance with Articles 28, 29 and 33.

Article 38

Authentic texts

The original of this Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized to that effect, have signed this Convention.

DONE at GENEVA this twenty-first day of May two thousand and three.

Đại hội đồng Y tế Thế giới lần thứ 56

WHA 56.1

Mục 13 của chương trình nghị sự

Ngày 21/5/2003

Công ước Khung của Tổ chức Y tế Thế giới về Kiểm soát Thuốc lá

Đại hội đồng Y tế Thế giới lần thứ 56.

Nhắc lại các nghị quyết WHA 49.17 và WHA52.18 của TCYTTG kêu gọi việc xây dựng một công ước khung của TCYTTG về kiểm soát thuốc lá phù hợp với Điều 19 của Hiến chương của TCYTTG;

Quyết tâm bảo vệ các thể hệ hiện tại và tương lai khỏi việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá;

Ghi nhận với mối quan tâm sâu sắc sự

gia tăng hút thuốc lá và các hình thức sử dụng thuốc lá khác trên toàn thế giới;

Ghi nhận với sự đánh giá cao bản báo cáo của Chủ tịch Cơ quan Đàm phán Liên Chính phủ về kết quả làm việc của Cơ quan này;¹

Tin tưởng rằng công ước này là một bước khởi đầu để đẩy mạnh hành động cấp quốc gia, khu vực và quốc tế và sự hợp tác toàn cầu nhằm bảo vệ sức khỏe con người khỏi tác động tàn phá của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá, và rất quan tâm đến việc phải dành sự xem xét cân nhắc đặc biệt cho những hoàn cảnh cụ thể của các nước đang phát triển cũng như các nước có nền kinh tế đang chuyển đổi;

Nhấn mạnh đến nhu cầu nhanh chóng làm cho công ước này có hiệu lực và được thực thi có hiệu quả,

1. Thông qua bản Công ước được đính kèm theo nghị quyết này;

2. Lưu ý rằng theo Điều 34 của Công ước, Công ước sẽ được mở để ký tại trụ sở của TCYTTG tại Geneva từ 16 - 22/6/2003 và sau đó tại trụ sở Liên hiệp quốc tại New York từ 30/6/2003 - 29/6/2004;

3. Kêu gọi các Quốc gia và các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực được quyền làm như vậy hãy xem xét việc ký, thông qua, tán thành, phê chuẩn và chính thức

khẳng định hoặc thừa nhận Công ước này một cách sớm nhất nhằm làm cho Công ước này có hiệu lực càng sớm càng tốt;

4. Đề nghị các Quốc gia và các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực trong khi chờ đợi Công ước có hiệu lực hãy tiến hành mọi biện pháp thích hợp để hạn chế việc tiêu thụ thuốc lá và sự phơi nhiễm với khói thuốc lá;

5. Kêu gọi tất cả các quốc gia thành viên, các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực, các quan sát viên và các bên có quan tâm khác ủng hộ các hoạt động chuẩn bị được đề cập đến trong Nghị quyết này và khuyến khích một cách có hiệu quả việc làm cho Công ước này nhanh chóng có hiệu lực và đưa vào thực thi;

6. Kêu gọi Liên Hiệp quốc và mời các tổ chức quốc tế phù hợp khác tiếp tục hỗ trợ việc tăng cường các chương trình kiểm soát thuốc lá quốc gia và quốc tế;

7. Quyết định, thành lập một nhóm làm việc liên chính phủ không giới hạn, theo Quy định 42 của Các Quy định về Thủ tục của Đại hội đồng YTTG, cho tất cả các quốc gia và tổ chức hội nhập kinh tế khu vực như đề cập đến tại Điều 34 của Công ước, để xem xét cân nhắc và chuẩn bị các đề xuất về các vấn đề được xác định trong Công ước nhằm đưa ra xem xét và thông qua khi phù hợp bởi phiên

¹ Tài liệu A56/INF.DOC/7

họp lần thứ nhất của Hội nghị các bên; những vấn đề đó có thể bao gồm:

(1) Các quy định về thủ tục cho Hội nghị các bên (Điều 23.3), bao gồm cả các tiêu trí về sự tham gia của các quan sát viên tại các phiên họp của Hội nghị các bên (Điều 23.6);

(2) Những chọn lựa cho việc bổ nhiệm một ban thư ký thường trực và những sắp đặt về chức năng của ban này;

(3) Các quy định về tài chính cho Hội nghị các bên và các cơ quan trực thuộc của nó, và các điều khoản tài chính chi phối chức năng của Ban Thư ký (Điều 23.4);

(4) Dự trù ngân sách cho giai đoạn tài chính thứ nhất (Điều 23.4);

(5) Duyệt lại các nguồn lực và các cơ chế hỗ trợ các bên hiện có hay tiềm tàng để đáp ứng các nghĩa vụ của họ trong Công ước này (Điều 26.5);

8. Quyết định thêm rằng tổ công tác liên chính phủ không giới hạn cũng sẽ giám sát các khâu chuẩn bị cho phiên họp lần thứ nhất của Hội nghị các bên và báo cáo trực tiếp cho Hội nghị;

9. Khẳng định rằng các quyết định của Cơ quan Đàm phán Liên Chính phủ về công ước khung của TCYTTG về kiểm soát thuốc lá liên quan đến sự tham gia của các tổ chức phi chính phủ sẽ được áp dụng cho các hoạt động của Tổ Công tác Liên Chính phủ Không Giới hạn;

10. Đề nghị Tổng Giám đốc:

(1) Cung cấp các hoạt động liên quan đến chức năng của ban thư ký cho đến khi ban thư ký thường trực được bổ nhiệm và thành lập;

(2) Tiến hành các bước thích hợp để hỗ trợ các quốc gia thành viên đặc biệt là các nước đang phát triển và các nước có nền kinh tế đang chuyển đổi trong quá trình chuẩn bị cho Công ước có hiệu lực;

(3) Triệu tập các cuộc họp của Tổ Công tác Liên Chính phủ Không Giới hạn với mức độ thường xuyên như cần thiết trong thời gian từ 16/6/2003 đến phiên họp lần thứ nhất của Hội nghị các bên;

(4) Tiếp tục đảm bảo vai trò chủ chốt của TCYTTG trong việc cung cấp tư vấn chuyên môn, định hướng và hỗ trợ kỹ thuật cho công tác kiểm soát thuốc lá toàn cầu;

(5) Thông báo cho Đại hội đồng Y tế về các tiến triển đạt được cho Công ước có hiệu lực và các bước chuẩn bị cho phiên họp lần thứ nhất của Hội nghị các bên.

Lời nói đầu

Các Bên trong Công ước này,

Quyết tâm dành ưu tiên cho quyền bảo vệ sức khỏe công cộng,

Nhận thức rằng sự lan rộng của nạn

dịch thuốc lá là một vấn đề toàn cầu với những hậu quả nghiêm trọng đối với sức khỏe công cộng, đòi hỏi phải có sự hợp tác quốc tế và sự tham gia rộng rãi nhất của tất cả các nước trong một nỗ lực quốc tế hữu hiệu, phù hợp và toàn diện để đối phó với nạn dịch này,

Phản ánh mối lo ngại của cộng đồng quốc tế về các hậu quả tàn phá trên quy mô toàn thế giới về sức khỏe, xã hội, kinh tế và môi trường do việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc gây ra,

Hết sức lo ngại về sự gia tăng trong tiêu thụ và sản xuất thuốc lá và các sản phẩm thuốc lá khác trên toàn cầu, đặc biệt tại các nước đang phát triển, cũng như trước gánh nặng mà tình trạng này gây ra đối với các gia đình, người nghèo và các hệ thống y tế quốc gia,

Nhận thức rằng các bằng chứng khoa học đã chứng minh một cách rõ ràng rằng việc sử dụng thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc là nguyên nhân dẫn đến tử vong, bệnh tật và tàn phế và rằng có một khoảng cách về thời gian từ khi bắt đầu phơi nhiễm với khói thuốc và những sử dụng khác của sản phẩm thuốc lá đến khi có các biểu hiện về các bệnh tật liên quan đến thuốc lá,

Cũng nhận thức rõ ràng thuốc lá và một số sản phẩm khác chứa thuốc lá được chế tạo một cách tinh xảo nhằm

mục đích tạo ra và duy trì sự phụ thuộc vào thuốc lá và rằng nhiều hợp chất chứa trong thuốc lá và khói do thuốc lá sinh ra có hoạt tính dược lý, độc hại, gây biến đổi gen và gây ung thư, và rằng riêng sự phụ thuộc vào thuốc lá đã được xếp loại là một tình trạng rối loạn trong các phân loại về bệnh tật của quốc tế,

Công nhận rằng có bằng chứng khoa học rõ ràng cho thấy việc phụ nữ có thai phơi nhiễm với khói thuốc sẽ gây hại đối với sức khỏe và điều kiện phát triển của trẻ em,

Lo ngại sâu sắc về sự gia tăng trong việc hút thuốc lá và các hình thức sử dụng thuốc lá khác ở trẻ em và thiếu niên toàn cầu, đặc biệt là việc hút thuốc ở các lứa tuổi ngày càng trẻ,

Báo động về tình trạng gia tăng hút thuốc và các hình thức sử dụng thuốc lá khác trong phụ nữ và thiếu nữ trên toàn thế giới và nhận thức rõ nhu cầu phải có sự tham gia đầy đủ của phụ nữ tại tất cả các cấp của quá trình hình thành và thực hiện chính sách và nhu cầu phải có các chiến lược chú trọng tới vấn đề giới trong kiểm soát thuốc lá,

Lo ngại sâu sắc về mức độ cao về hút thuốc lá và sử dụng thuốc lá dưới các dạng khác trong những người bản xứ,

Lo ngại sâu sắc về tác động của tất cả các hình thức quảng cáo, khuyến mãi và

tài trợ nhằm khuyến khích sử dụng các sản phẩm thuốc lá,

Nhận thức rằng cần phải có hành động hợp tác nhằm xóa bỏ tất cả các hình thức buôn bán bất hợp pháp thuốc lá và các sản phẩm thuốc lá khác, bao gồm buôn lậu, sản xuất bất hợp pháp và sản xuất thuốc lá giả,

Nhận thức rõ ràng việc kiểm soát thuốc lá ở tất cả các cấp và đặc biệt là tại các nước đang phát triển và tại các nước có nền kinh tế trong thời kỳ quá độ đòi hỏi phải có đủ các nguồn lực tài chính và kỹ thuật tương xứng với các nhu cầu hiện tại và nhu cầu dự báo cho các hoạt động kiểm soát thuốc lá,

Nhận rõ sự cần thiết xây dựng những cơ chế phù hợp nhằm giải quyết các hệ lụy lâu dài về kinh tế và xã hội của các chiến lược giảm cầu thuốc lá thành công,

Quan tâm đến những khó khăn về kinh tế và xã hội mà các chương trình kiểm soát thuốc lá có thể gây ra trong thời gian trung hạn và dài hạn tại một số nước đang phát triển và các nước có nền kinh tế trong thời kỳ quá độ và nhận thức rõ nhu cầu được hỗ trợ về tài chính, và kỹ thuật của các nước này trong các chiến lược phát triển quốc gia bền vững,

Ý thức rõ về việc làm có giá trị mà nhiều Quốc gia đang tiến hành để kiểm soát thuốc lá và ca ngợi vai trò lãnh đạo

của TCYTTG cũng như nỗ lực của các tổ chức và cơ quan khác trong hệ thống Liên Hợp Quốc và các tổ chức quốc tế các tổ chức liên Chính phủ khu vực khác trong việc xây dựng các biện pháp kiểm soát thuốc lá,

Nhấn mạnh sự đóng góp quan trọng đặc biệt của các tổ chức phi chính phủ và các thành viên khác trong xã hội dân sự không gắn kết với ngành công nghiệp thuốc lá bao gồm các hội chuyên môn y tế, các tổ chức phụ nữ, thanh niên, các nhóm về môi trường và người tiêu dùng và các cơ sở y tế và các viện nghiên cứu vào các nỗ lực kiểm soát thuốc lá quốc gia và quốc tế, và tầm quan trọng thiết yếu của sự tham gia của các tổ chức này trong các nỗ lực kiểm soát thuốc lá quốc gia và quốc tế,

Nhận thức nhu cầu phải cảnh giác đối với bất kỳ cố gắng nào của ngành công nghiệp thuốc lá nhằm làm suy yếu hoặc phá hoại các cố gắng kiểm soát thuốc lá và nhu cầu cần được thông tin về các hoạt động của ngành công nghiệp thuốc lá mà những hoạt động này có tác động tiêu cực đối với các nỗ lực kiểm soát thuốc lá.

Nhắc lại Điều 12 của Công ước Quốc tế về Quyền Kinh tế, Văn hóa và Xã hội do Đại hội đồng Liên Hợp Quốc thông qua ngày 16 tháng 12 năm 1966 khẳng định quyền của tất cả mọi người được hưởng

www.LawSoff.com
 Tel: +84-8-3845 6684 *

mức độ sức khỏe về thể lực và tâm thần cao nhất mà họ có thể đạt được,

Khẳng định lại Lời nói đầu trong Hiến chương của TCYTTG, nêu rõ việc đạt được mức độ cao nhất về sức khỏe là một trong những quyền cơ bản của mỗi người, không phân biệt chủng tộc, tôn giáo, chính kiến, điều kiện kinh tế hoặc xã hội,

Quyết tâm tăng cường các biện pháp kiểm soát thuốc lá dựa trên việc xem xét các điều kiện phù hợp hiện tại về khoa học, kỹ thuật và kinh tế,

Nhắc lại Công ước về Loại bỏ Mọi Hình thức Phân biệt đối xử chống Phụ nữ do ĐHĐ Liên Hợp Quốc thông qua ngày 18 tháng 12 năm 1979 quy định rằng các Quốc gia tham gia Công ước này sẽ tiến hành các biện pháp thích hợp để loại bỏ sự phân biệt đối xử chống phụ nữ trong lĩnh vực chăm sóc sức khỏe,

Nhắc lại thêm rằng Công ước về Quyền Trẻ em do ĐHĐ Liên Hợp Quốc thông qua ngày 20 tháng 11 năm 1989, quy định rằng các Quốc gia tham gia Công ước này công nhận quyền của trẻ em được hưởng mức độ sức khỏe cao nhất có thể có được.

Đã đồng ý như sau:

Phần I

GIỚI THIỆU

Điều 1. Sử dụng các thuật ngữ

Đối với các mục đích của Công ước này:

(a) “buôn bán trái phép” có nghĩa là bất kỳ việc hành nghề hoặc một hành vi nào bị luật pháp cấm mà có liên quan đến việc sản xuất, chuyên chở, nhận, sở hữu, phân phối, bán hoặc mua bao gồm bất kỳ việc hành nghề hoặc hành vi nào nhằm tạo điều kiện cho các hoạt động trên;

(b) “tổ chức hội nhập kinh tế khu vực” có nghĩa là một tổ chức bao gồm các quốc gia có chủ quyền và đối với tổ chức này các Quốc gia Thành viên đã chuyển giao năng lực trong một loạt các vấn đề bao gồm thẩm quyền đưa ra những quyết định ràng buộc đối với các Quốc gia Thành viên liên quan đến những vấn đề đó;¹

(c) “quảng cáo và khuyến mãi thuốc lá” có nghĩa là bất kỳ một hình thức thông tin, khuyến cáo hay hành động thương mại nào với mục đích, hiệu quả hoặc có thể gây hiệu quả trực tiếp hoặc gián tiếp trong việc quảng bá một sản phẩm thuốc lá hoặc việc sử dụng thuốc lá;

(d) “kiểm soát thuốc lá” có nghĩa là một

¹ Ở những nơi phù hợp, quốc gia sẽ được coi tương đương như các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực.

loạt các chiến lược giảm cung, cầu, và tác hại của thuốc lá nhằm tăng cường sức khỏe cho nhân dân bằng cách loại trừ hoặc giảm tiêu thụ các sản phẩm thuốc lá hoặc giảm phơi nhiễm với khói thuốc lá;

(e) "công nghiệp thuốc lá" có nghĩa là các cơ sở sản xuất, các đại lý phân phối bán buôn và các nhà nhập khẩu các sản phẩm thuốc lá;

(f) "các sản phẩm thuốc lá" có nghĩa là các sản phẩm được hoàn toàn hoặc phần nào tạo ra từ vật liệu lá thuốc được sản xuất để dùng cho việc hút, mút, nhai hoặc hít;

(g) "tài trợ của các hãng thuốc lá" có nghĩa là bất kỳ hình thức đóng góp trực tiếp hay gián tiếp nào vào bất kỳ sự kiện, hoạt động hoặc cá nhân nào với mục đích, hiệu quả hoặc có thể gây hiệu quả để khuyến mại cho một sản phẩm thuốc lá hoặc sử dụng thuốc lá một cách trực tiếp hoặc gián tiếp.

Điều 2. Mối quan hệ giữa Công ước này và các hiệp ước và các văn kiện pháp lý khác

1. Để bảo vệ tốt hơn cho sức khỏe con người, các Bên được khuyến khích thi hành các biện pháp khác ngoài các biện pháp được yêu cầu trong Công ước này và các nghị định thư có liên quan, và không có quy định nào trong các văn kiện này ngăn cản một Bên áp đặt những yêu

cầu chặt chẽ hơn nhất quán với các điều khoản của các văn kiện đó và phù hợp với luật pháp quốc tế.

2. Các điều khoản của Công ước này và các nghị định thư có liên quan hoàn toàn không ảnh hưởng đến quyền của các Bên tham gia vào các hiệp định song phương hoặc đa phương, bao gồm cả các hiệp định khu vực hoặc tiểu khu vực, về các vấn đề phù hợp hoặc bổ sung cho Công ước và các nghị định thư có liên quan, với điều kiện là các hiệp định đó tương xứng với nghĩa vụ của các Bên theo Công ước và các nghị định thư có liên quan. Các Bên liên quan sẽ truyền đạt các hiệp định như vậy với Hội nghị các Bên thông qua Ban Thư ký.

Phần II

MỤC TIÊU, CÁC NGUYÊN TẮC CHỈ ĐẠO VÀ CÁC NGHĨA VỤ CHUNG

Điều 3. Mục tiêu

Mục tiêu của Công ước này và các nghị định thư có liên quan là nhằm bảo vệ các thế hệ hiện nay và tương lai khỏi các hậu quả tàn phá về sức khỏe, xã hội, môi trường và kinh tế của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc bằng việc cung cấp một khuôn khổ cho các biện pháp kiểm soát thuốc lá do các Bên thực hiện ở cấp quốc gia, khu vực và quốc tế nhằm làm giảm đáng kể và liên tục tỷ lệ

người sử dụng thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá.

Điều 4. Các nguyên tắc chỉ đạo

Để đạt được mục tiêu của Công ước này và các nghị định thư có liên quan, và để thực hiện các điều khoản của công ước, các Bên sẽ được hướng dẫn bởi các nguyên tắc chỉ đạo trong đó bao gồm những điều dưới đây:

1. Mọi người đều được thông báo về các hậu quả đối với sức khỏe, tính gây nghiện, và nguy cơ chết người do việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá gây ra, và các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính có hiệu quả hoặc các biện pháp khác phải được tính đến tại cấp độ Chính phủ phù hợp để bảo vệ tất cả mọi người khỏi bị phơi nhiễm với khói thuốc lá.

2. Cam kết chính trị mạnh mẽ là cần thiết để phát triển và hỗ trợ, ở cấp quốc gia và quốc tế, cho các biện pháp phối hợp liên ngành toàn diện và có sự điều phối có tính đến:

(a) sự cần thiết tiến hành các biện pháp để bảo vệ tất cả mọi người khỏi việc phơi nhiễm đối với khói thuốc lá;

(b) sự cần thiết tiến hành các biện pháp để ngăn ngừa sự bắt đầu, khuyến khích và ủng hộ việc cai nghiện và giảm việc tiêu thụ các sản phẩm thuốc lá dưới mọi hình thức;

(c) sự cần thiết tiến hành các biện pháp để khuyến khích sự tham gia của các cá nhân và cộng đồng người bản xứ trong việc phát triển, thực hiện và đánh giá các chương trình kiểm soát thuốc lá phù hợp về mặt văn hóa và xã hội đối với nhu cầu và cách nhìn nhận của họ; và

(d) Sự cần thiết tiến hành các biện pháp đề cập đến các rủi ro liên quan đến vấn đề giới khi phát triển các chiến lược kiểm soát thuốc lá.

3. Hợp tác quốc tế, đặc biệt là việc chuyển giao công nghệ, kiến thức và trợ giúp tài chính và cung cấp kiến thức chuyên môn liên quan để thiết lập và thực thi các chương trình kiểm soát thuốc lá có hiệu quả, có tính đến các yếu tố văn hóa, xã hội, kinh tế, chính trị và luật pháp là một phần quan trọng của Công ước.

4. Các biện pháp và đáp ứng liên ngành toàn diện nhằm giảm tiêu thụ mọi sản phẩm thuốc lá ở cấp quốc gia, khu vực và quốc tế là rất thiết yếu nhằm ngăn chặn, theo đúng các nguyên tắc của y tế công cộng, tỷ lệ mắc các bệnh, sự tàn tật và chết sớm do việc sử dụng thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá gây ra.

5. Các vấn đề liên quan đến trách nhiệm pháp lý được xác định bởi mỗi Bên trong phạm vi quyền tài phán của mình là một phần quan trọng của kiểm soát thuốc lá toàn diện.

www.LuuVienPhapLuat.com
Tel: +84-8-3845 6681 *
199-60

6. Tầm quan trọng của sự giúp đỡ về kỹ thuật và tài chính để giúp cho việc chuyển đổi kinh tế của người trồng cây thuốc lá và những người công nhân mà nguồn sống của họ bị ảnh hưởng nghiêm trọng do hậu quả của các chương trình kiểm soát thuốc lá tại các nước đang phát triển cũng như các nước có nền kinh tế đang chuyển đổi cần được thừa nhận và đề cập trong nội dung của các chiến lược phát triển quốc gia đảm bảo sự phát triển bền vững.

7. Sự tham gia của xã hội dân sự là cần thiết để đạt được các mục tiêu của Công ước và các nghị định thư có liên quan.

Điều 5. Các nghĩa vụ chung

1. Mỗi Bên sẽ phát triển, thực hiện, định kỳ cập nhật và rà soát lại các chiến lược, kế hoạch và chương trình quốc gia liên ngành toàn diện về kiểm soát thuốc lá phù hợp với Công ước và các nghị định thư mà Bên đó tham gia ký kết.

2. Nhằm mục đích này, mỗi Bên sẽ, theo khả năng của mình:

(a) thiết lập hoặc củng cố và cung cấp tài chính cho một cơ chế điều phối quốc gia hoặc các cơ quan đầu mối về kiểm soát thuốc lá; và

(b) thông qua và thực thi các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp khác và phối hợp với các Bên khác trong việc phát triển các chính sách

phù hợp nhằm ngăn chặn và giảm tiêu thụ thuốc lá, nghiện nicotin và phơi nhiễm đối với khói thuốc lá

3. Khi hoạch định và thi hành các chính sách y tế công cộng liên quan đến kiểm soát thuốc lá, các Bên sẽ hành động để bảo vệ những chính sách này khỏi bị tác động bởi các lợi ích về thương mại và các lợi ích có lợi khác của ngành công nghiệp thuốc lá, phù hợp với luật pháp quốc gia.

4. Các Bên sẽ phối hợp trong việc xây dựng các biện pháp, thủ tục và các hướng dẫn để thực hiện Công ước và các nghị định thư mà các Bên đã tham gia ký kết.

5. Các Bên sẽ phối hợp, ở mức phù hợp, với các tổ chức quốc tế và các tổ chức liên Chính phủ khu vực và các cơ quan có thẩm quyền khác nhằm đạt các mục tiêu của Công ước và các nghị định thư mà Bên đó tham gia ký kết.

6. Các Bên sẽ, bằng những phương tiện và nguồn lực của mình, phối hợp để thu gom các nguồn tài chính để thực hiện Công ước một cách hiệu quả thông qua các cơ chế tài trợ song phương hoặc đa phương.

Phần III

CÁC BIỆN PHÁP GIẢM CẦU THUỐC LÁ

Điều 6. Các biện pháp về giá và thuế để giảm cầu thuốc lá

1. Các Bên nhận thức rằng các biện pháp về giá và thuế là những biện pháp quan trọng và hữu hiệu để giảm tiêu thụ thuốc lá trong các tầng lớp dân cư, đặc biệt là thanh thiếu niên.

2. Để không tổn hại đến chủ quyền của các Bên trong việc xác định và hình thành chính sách thuế của mình, mỗi Bên cần cân nhắc đến các mục tiêu y tế quốc gia trong việc kiểm soát thuốc lá và thông qua hoặc duy trì, ở mức phù hợp, các biện pháp bao gồm:

(a) thực hiện các chính sách thuế, và ở những nơi phù hợp, các chính sách về giá đối với các sản phẩm thuốc lá để đóng góp cho các mục tiêu y tế nhằm giảm tiêu thụ thuốc lá; và

(b) cấm hoặc hạn chế, ở mức thích hợp, việc bán và/hoặc nhập khẩu các sản phẩm thuốc lá miễn thuế hoặc không thuế bởi du khách quốc tế.

3. Các Bên sẽ cung cấp các mức thuế đối với các sản phẩm thuốc lá và xu hướng tiêu thụ thuốc lá trong các báo cáo định kỳ cho Hội nghị các Bên theo Điều 21.

Điều 7. Các biện pháp phi giá để giảm cầu thuốc lá

Các Bên nhận thức rằng các biện pháp phi giá toàn diện là các biện pháp quan trọng và hữu hiệu để giảm tiêu thụ thuốc lá. Mỗi Bên sẽ thông qua và thực thi các

biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính hữu hiệu hoặc các biện pháp cần thiết khác để thực hiện các nghĩa vụ của mình theo Điều 8 đến Điều 13, và sẽ phối hợp với nhau, ở mức thích hợp, một cách trực tiếp hoặc thông qua các cơ quan quốc tế có năng lực để thực hiện các biện pháp này. Hội nghị các Bên sẽ đề xuất các hướng dẫn phù hợp để thực hiện các điều khoản quy định trong các Điều này.

Điều 8. Bảo vệ khỏi việc phơi nhiễm với khói thuốc lá

1. Các Bên nhận thức rõ rằng các bằng chứng khoa học đã chứng minh rõ ràng rằng việc phơi nhiễm với khói thuốc lá là nguyên nhân gây tử vong, bệnh tật và tàn tật.

2. Mỗi Bên sẽ thông qua và thi hành trong phạm vi các quyền tài phán quốc gia hiện hành được xác định bởi luật pháp quốc gia và tích cực thúc đẩy tại các cấp độ tài phán khác việc thông qua và thi hành các biện pháp, lập pháp, hành pháp, hành chính hữu hiệu và/hoặc các biện pháp khác nhằm bảo vệ khỏi việc phơi nhiễm với khói thuốc lá ở những nơi làm việc trong nhà, các phương tiện giao thông công cộng, những nơi công cộng trong nhà và ở mức thích hợp, tại những nơi công cộng khác.

Điều 9. Quy định về hàm lượng của các sản phẩm thuốc lá

Hội nghị các Bên với sự tham vấn của các tổ chức quốc tế có thẩm quyền sẽ đề xuất các hướng dẫn cho việc thử và đo hàm lượng và khối tỏa ra từ các sản phẩm thuốc lá và để quy định về hàm lượng và sự tỏa khói này. Mỗi Bên, ở những nơi được các nhà chức trách quốc gia có thẩm quyền chấp thuận, sẽ thông qua và thi hành các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính hữu hiệu hoặc các biện pháp khác đối với việc thử và đo lường và các quy định như vậy.

Điều 10. Quy định về việc tiết lộ các thông tin về sản phẩm thuốc lá

Mỗi Bên, tùy theo luật pháp quốc gia, sẽ thông qua và thi hành các biện pháp lập pháp, hành pháp và hành chính hữu hiệu hoặc các biện pháp khác yêu cầu các nhà sản xuất và nhập khẩu các sản phẩm thuốc lá phải tiết lộ cho các cơ quan có thẩm quyền của Chính phủ các thông tin về hàm lượng và sự tỏa khói của sản phẩm thuốc lá. Ngoài ra mỗi Bên sẽ thông qua và thi hành các biện pháp có hiệu quả để thông tin cho công chúng biết về các thành phần độc hại có trong các sản phẩm thuốc lá và khói thuốc lá.

Điều 11. Đóng gói và gắn nhãn mác của các sản phẩm thuốc lá

1. Mỗi Bên, trong phạm vi 3 năm sau khi Công ước có hiệu lực đối với Bên đó,

sẽ thông qua và thi hành, phù hợp với luật pháp quốc gia, các biện pháp có hiệu quả để đảm bảo rằng:

(a) việc đóng gói và gắn nhãn mác của các sản phẩm thuốc lá không nhằm khuyến mãi một sản phẩm thuốc lá bằng các cách thức gian dối, sai lạc, lừa bịp hoặc có thể tạo ra một ấn tượng sai lầm về tính chất, tác động đối với sức khỏe, tác hại hoặc việc tỏa khói thuốc, bao gồm bất cứ thuật ngữ, vật mô tả, thương hiệu, từ ngữ bóng bẩy hoặc bất cứ dấu hiệu nào trực tiếp hoặc gián tiếp tạo ra ấn tượng sai về một sản phẩm thuốc lá nào đó ít có hại hơn các sản phẩm thuốc lá khác. Những thứ này có thể bao gồm các thuật ngữ như: "ít hắc ín", "nhẹ", "siêu nhẹ"; và

(b) mỗi bao thuốc lá và mỗi gói các sản phẩm thuốc lá và bất kỳ bao bì và nhãn mác bên ngoài nào của những sản phẩm như vậy đều phải có những lời cảnh báo về sức khỏe mô tả tác hại của việc sử dụng thuốc lá và có thể bao gồm các thông điệp thích hợp khác. Những lời cảnh báo và các thông điệp này:

i) phải được sự phê chuẩn của các nhà chức trách quốc gia có thẩm quyền,

ii) phải được sử dụng luân phiên,

iii) phải đủ lớn, rõ ràng, dễ nhìn và dễ đọc.

iv) nên chiếm 50% hoặc lớn hơn diện

tích trưng bày chính nhưng không được nhỏ hơn 30% của các diện tích trưng bày chính của bao thuốc.

v) có thể dưới hình thức của hoặc bao gồm các hình ảnh hoặc chữ tượng hình.

2. Mỗi bao thuốc lá và mỗi gói các sản phẩm thuốc lá và bất kỳ bao bì và nhãn mác bên ngoài của những sản phẩm như vậy, ngoài các lời cảnh báo cụ thể nêu trong điểm 1(b) của điều khoản này sẽ phải có những thông tin về thành phần các chất có trong thuốc lá và khói thuốc lá được xác định bởi các nhà chức trách quốc gia.

3. Các Bên sẽ yêu cầu rằng những lời cảnh báo và các thông tin bằng văn bản nêu rõ trong các đoạn 1(b) và đoạn 2 của Điều này sẽ xuất hiện trên mỗi bao thuốc và mỗi gói sản phẩm thuốc lá và bất kỳ bao bì và nhãn mác bên ngoài của những sản phẩm như vậy bằng ngôn ngữ hoặc các ngôn ngữ chính của quốc gia đó.

4. Vì các mục đích của Điều khoản này, thuật ngữ “đóng gói và nhãn mác bên ngoài” liên quan đến các sản phẩm thuốc lá được áp dụng cho bất kỳ việc đóng gói và nhãn mác nào dùng trong bán lẻ sản phẩm.

Điều 12. Giáo dục, truyền thông, đào tạo và nhận thức của công chúng

Mỗi Bên sẽ tăng cường và củng cố nhận thức của công chúng về các vấn đề

liên quan đến kiểm soát thuốc lá bằng cách sử dụng tất cả các phương tiện truyền thông sẵn có, ở mức thích hợp. Để đạt được mục đích này, mỗi Bên sẽ thông qua và thi hành các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính hữu hiệu hoặc các biện pháp khác nhằm thúc đẩy:

(a) sự tiếp cận rộng rãi với các chương trình giáo dục và nâng cao nhận thức của công chúng hiệu quả và toàn diện về các nguy cơ về sức khỏe bao gồm những đặc tính gây nghiện của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá;

(b) nhận thức của công chúng về các nguy cơ đối với sức khỏe của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá và về những lợi ích của việc cai nghiện thuốc lá và lối sống không thuốc lá như được quy định trong điều 14.2;

(c) sự tiếp cận của công chúng, phù hợp với luật pháp quốc gia, với các thông tin rộng rãi về ngành công nghiệp thuốc lá phù hợp với mục tiêu của Công ước này;

(d) các chương trình đào tạo hiệu quả và phù hợp hoặc các chương trình tạo sự nhạy cảm hoặc nâng cao nhận thức về kiểm soát thuốc lá cho đối tượng là cán bộ y tế, nhân viên cộng đồng, nhân viên làm công tác xã hội, những người làm công tác truyền thông, giáo viên, các nhà hoạch định chính sách, các nhà quản lý và những người có liên quan khác.

www.ThuVienPhapLuat.com
Tel: +84-8-3843-6684

(e) nhận thức và sự tham gia của công chúng và các tổ chức tư nhân và các tổ chức phi chính phủ không gắn kết với các công ty thuốc lá trong việc phát triển và thực hiện các chiến lược và các chương trình liên ngành về kiểm soát thuốc lá.

(f) nhận thức của công chúng về và sự tiếp cận với các thông tin về các hậu quả có hại đối với sức khỏe, kinh tế và môi trường của việc sản xuất và tiêu thụ thuốc lá.

Điều 13. Quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá

1. Các Bên nhận thức rằng cấm toàn diện đối với quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ sẽ làm giảm tiêu thụ các sản phẩm thuốc lá.

2. Mỗi Bên, tùy theo hiến pháp và các quy định của hiến pháp của nước mình, sẽ đảm nhận việc cấm toàn diện mọi quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá. Điều này sẽ bao gồm, tùy thuộc vào môi trường pháp lý và các phương tiện kỹ thuật sẵn có của Bên đó, các hạn chế hoặc một sự cấm toàn diện việc quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ xuyên biên giới xuất phát từ lãnh thổ của mình. Liên quan đến vấn đề này, trong vòng 5 năm sau khi Công ước này có hiệu lực đối với Bên đó, mỗi Bên sẽ đảm nhận tiến hành các hoạt động lập pháp, hành pháp và hành chính phù hợp và/hoặc báo cáo kết quả theo quy định tại Điều 21.

3. Một Bên vì hiến pháp và các nguyên tắc hiến pháp của họ không cho phép thực hiện việc cấm toàn diện việc quảng cáo sẽ áp dụng việc hạn chế tất cả các hoạt động quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá. Việc này sẽ bao gồm, tùy thuộc môi trường luật pháp và các phương tiện kỹ thuật sẵn có của Bên đó, hạn chế hoặc cấm toàn diện việc quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá với hiệu quả xuyên biên giới xuất phát từ lãnh thổ nước mình. Liên quan đến việc này, mỗi Bên sẽ đảm nhận tiến hành các hoạt động lập pháp, hành pháp và hành chính phù hợp và báo cáo kết quả theo quy định tại Điều 21.

4. Mỗi Bên, ở mức tối thiểu, và tùy theo hiến pháp hoặc các nguyên tắc hiến pháp của nước mình, sẽ:

(a) cấm mọi hình thức quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá nhằm khuyến mãi một sản phẩm thuốc lá bằng bất kỳ phương thức gì gian dối, sai lệch, lừa bịp hoặc dễ tạo ra một ấn tượng sai lầm về tính chất, tác động đối với sức khỏe, các tác hại hoặc sự tỏa khói thuốc;

(b) yêu cầu rằng những lời cảnh báo về sức khỏe hoặc những lời cảnh báo hoặc thông điệp phù hợp khác luôn đi kèm mọi quảng cáo và, ở mức thích hợp, với việc khuyến mãi và tài trợ;

(c) hạn chế việc sử dụng khuyến khích vật chất trực tiếp hoặc gián tiếp nhằm

khuyến khích dân chúng mua các sản phẩm thuốc lá;

(d) yêu cầu, nếu chưa cấm hoàn toàn việc quảng cáo, phải tiết lộ với các nhà chức trách chính phủ về các chi phí mà ngành công nghiệp thuốc lá dùng để quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ còn chưa bị cấm. Các nhà chức trách này, tùy theo quy định của luật pháp quốc gia, có thể công bố con số này cho công chúng biết và tại Hội nghị các Bên theo quy định của Điều 21;

(e) đảm nhận thực hiện trong khoảng thời gian 5 năm việc cấm toàn diện hoặc, trong trường hợp của Bên chưa thực hiện được việc cấm toàn diện vì lý do hiến pháp hoặc các nguyên tắc của hiến pháp thì thực hiện việc hạn chế quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ thuốc lá trên đài phát thanh, vô tuyến truyền hình, các phương tiện truyền thông bằng in ấn và ở mức phù hợp, trên các phương tiện truyền thông khác như internet; và

(f) cấm, hoặc trong trường hợp của Bên chưa thực hiện được việc cấm toàn diện vì lý do hiến pháp hoặc các nguyên tắc của hiến pháp thì thực hiện việc hạn chế tài trợ của các công ty thuốc lá cho các sự kiện, hoạt động quốc tế hoặc người tham gia vào những sự kiện, hoạt động này.

5. Các Bên được khuyến khích thực hiện các biện pháp ngoài các nghĩa vụ nêu trong đoạn 4.

6. Các Bên sẽ hợp tác trong việc phát triển các kỹ thuật và các biện pháp cần thiết khác để tạo điều kiện loại bỏ việc quảng cáo xuyên biên giới.

7. Các Bên đã cấm một số hình thức quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ, có chủ quyền cấm các hình thức quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ xuyên biên giới xâm nhập vào lãnh thổ nước mình và có quyền áp đặt các hình thức trừng phạt tương đương như các trường hợp vi phạm việc quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ xuất phát từ bên trong lãnh thổ theo quy định của luật pháp quốc gia. Đoạn này không phê chuẩn hoặc chấp thuận bất kỳ hình thức trừng phạt đặc biệt nào.

8. Các Bên sẽ xem xét việc soạn thảo một nghị định thư nhằm đưa ra các biện pháp phù hợp để yêu cầu sự phối hợp quốc tế nhằm cấm toàn diện việc quảng cáo, khuyến mãi và tài trợ xuyên biên giới.

Điều 14. Những biện pháp giảm cầu liên quan đến cai nghiện thuốc lá.

1. Mỗi Bên sẽ phát triển và phổ biến các hướng dẫn phù hợp, toàn diện và mang tính lồng ghép dựa trên các chứng cứ khoa học và các thực hành tốt, có tính đến các ưu tiên và hoàn cảnh quốc gia, và tiến hành các biện pháp hiệu quả để đẩy mạnh việc cai nghiện thuốc lá và điều trị đầy đủ đối với việc phụ thuộc vào thuốc lá.

2. Nhằm mục đích này mỗi Bên sẽ nỗ lực để:

(a) thiết kế và thực hiện các chương trình có hiệu quả nhằm đẩy mạnh việc cai nghiện thuốc lá tại các địa điểm như các cơ sở giáo dục, y tế, nơi làm việc và nơi diễn ra các hoạt động thể thao;

(b) bao gồm việc chẩn đoán và điều trị sự phụ thuộc vào thuốc lá và các dịch vụ tư vấn về cai nghiện thuốc lá trong các chương trình, kế hoạch và chiến lược về y tế và giáo dục quốc gia với sự tham gia của các nhân viên y tế, nhân viên cộng đồng và các nhân viên xã hội ở mức phù hợp;

(c) thiết lập dịch vụ chẩn đoán, tư vấn, phòng ngừa và điều trị việc phụ thuộc vào thuốc lá tại các cơ sở y tế và các trung tâm phục hồi chức năng;

(d) phối hợp với các Bên khác để tạo điều kiện về có khả năng tiếp cận và khả năng chi trả đối với việc điều trị cai nghiện thuốc lá bao gồm các dược phẩm theo quy định tại Điều 22. Các sản phẩm như vậy và thành phần của chúng có thể gồm thuốc, các sản phẩm dùng để sử dụng thuốc và các chất dùng trong chẩn đoán khi thích hợp.

Phần IV

CÁC BIỆN PHÁP LIÊN QUAN ĐẾN GIẢM CUNG CẤP THUỐC LÁ

Điều 15. Buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá²

1. Các Bên công nhận rằng việc loại bỏ mọi hình thức buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá bao gồm buôn lậu, sản xuất bất hợp pháp và làm giả, và việc phát triển và thi hành các luật quốc gia liên quan, ngoài các hiệp định của tiểu khu vực, khu vực và toàn cầu là các thành tố thiết yếu của việc kiểm soát thuốc lá.

2. Mỗi Bên sẽ thông qua và thi hành các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp khác có hiệu quả để đảm bảo rằng tất cả các bao thuốc và các gói của các sản phẩm thuốc lá và bất kỳ bao gói bên ngoài nào của các sản phẩm như vậy phải được đánh dấu để giúp cho các Bên xác định được nguồn gốc của các sản phẩm thuốc lá, và phù hợp với luật pháp quốc gia và các hiệp định đa phương hoặc song phương phù hợp, giúp các Bên trong việc xác

² Đã có các cuộc thảo luận đáng kể trong suốt quá trình trước và trong đàm phán liên quan đến việc thông qua một nghị định thư sớm về buôn bán trái phép các sản phẩm thuốc lá. Việc đàm phán về một nghị định thư như vậy có thể được bắt đầu bởi Cơ quan Đàm phán Liên Chính phủ (INB) ngay sau khi thông qua FCTC hoặc ở một giai đoạn muộn hơn bởi Hội nghị các Bên.

định điểm chuyển hướng và theo dõi, thu thập tài liệu và kiểm soát sự di chuyển của các sản phẩm thuốc lá và tính hợp pháp của chúng. Ngoài ra, mỗi bên sẽ:

(a) yêu cầu rằng mỗi bao thuốc và mỗi gói các sản phẩm thuốc lá để bán buôn và bán lẻ bán ở thị trường trong nước mang dòng chữ: “Chỉ được phép bán tại (tên của nước, tiểu quốc gia, khu vực hoặc đơn vị liên bang)” hoặc mang bất kỳ dấu hiệu gì có hiệu quả chỉ rõ điểm đến cuối cùng hoặc những dấu hiệu giúp cho nhà chức trách xác định sản phẩm thuốc lá đó có hợp pháp để cho phép bán tại thị trường trong nước hay không; và

(b) xem xét, ở mức phù hợp, việc phát triển một phương thức thực tiễn để theo dõi đường đi và lần theo dấu vết để đảm bảo an toàn hơn nữa cho hệ thống phân phối và giúp cho việc điều tra buôn lậu bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá.

3. Mỗi Bên sẽ yêu cầu rằng các thông tin về đóng gói hoặc các ký hiệu đánh dấu nêu trong đoạn 2 của Điều khoản này sẽ được trình bày dưới dạng đọc được và/hoặc được thể hiện bằng ngôn ngữ hoặc các ngôn ngữ chính.

4. Để loại bỏ việc buôn bán các sản phẩm thuốc lá bất hợp pháp, mỗi Bên sẽ:

(a) theo dõi và thu thập các số liệu về việc buôn bán các sản phẩm thuốc lá qua biên giới, bao gồm cả buôn bán bất

hợp pháp, và trao đổi thông tin giữa các cơ quan hải quan, cơ quan thuế và các cơ quan có thẩm quyền khác, tùy theo sự thích hợp, và phù hợp với luật pháp quốc gia và các hiệp định đa phương hoặc song phương phù hợp có thể áp dụng;

(b) ban hành hoặc tăng cường các quy định pháp luật với các hình phạt phù hợp và các biện pháp để khắc phục việc buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá bao gồm cả thuốc lá giả và thuốc lá nhái nhãn mác;

(c) tiến hành các bước thích hợp để đảm bảo rằng tất cả các phương tiện sản xuất, thuốc lá giả, thuốc lá nhái nhãn mác và các sản phẩm thuốc lá bị tịch thu được tiêu hủy, sử dụng các phương pháp tiêu hủy không ảnh hưởng tới môi trường ở những nơi có thể, hoặc hủy bỏ theo đúng luật pháp trong nước;

(d) thông qua và thực hiện các biện pháp để theo dõi, thu thập tài liệu và kiểm soát việc lưu kho, phân phối các sản phẩm thuốc lá bị giữ lại hoặc di chuyển do việc tạm đình chỉ thuế hoặc thuế hàng hóa trong phạm vi quyền tài phán của Bên đó; và

(e) thông qua các biện pháp tùy theo sự thích hợp tạo điều kiện cho việc tịch thu các khoản tiền thu được từ việc buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá;

5. Các thông tin thu thập được theo

các tiểu đoạn 4(a) và 4(d) của Điều khoản này sẽ, tùy theo sự thích hợp, được cung cấp trong mẫu tập hợp bởi các Bên trong các báo cáo định kỳ gửi cho Hội nghị các Bên theo Điều 21.

6. Các Bên, tùy theo sự thích hợp và theo quy định của luật pháp quốc gia sẽ thúc đẩy sự hợp tác giữa các tổ chức trong nước cũng như các tổ chức khu vực, quốc tế và phi chính phủ phù hợp trong việc điều tra, truy tố và tố tụng nhằm loại bỏ việc buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá. Đặc biệt nhấn mạnh tới sự hợp tác tại cấp độ khu vực, tiểu khu vực trong cuộc chiến chống lại việc buôn bán bất hợp pháp các sản phẩm thuốc lá.

7. Mỗi Bên sẽ nỗ lực thông qua và thi hành thêm các biện pháp bao gồm việc cấp giấy phép ở những nơi thích hợp để kiểm soát hoặc điều chỉnh việc sản xuất và phân phối các sản phẩm thuốc lá nhằm ngăn chặn việc buôn bán bất hợp pháp.

Điều 16. Bán thuốc lá cho và bởi trẻ vị thành niên

1. Mỗi Bên sẽ thông qua và thi hành các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp khác có hiệu quả tại cấp chính phủ phù hợp để cấm việc bán các sản phẩm thuốc lá cho những người dưới tuổi quy định bởi luật trong nước, luật quốc gia hoặc người dưới

18 tuổi. Những biện pháp này có thể bao gồm:

(a) yêu cầu rằng mọi người bán các sản phẩm thuốc lá đặt một bảng hiệu rõ ràng và nổi bật tại các điểm bán của họ về việc cấm bán thuốc lá cho trẻ vị thành niên, và trong trường hợp nghi ngờ yêu cầu mỗi người mua thuốc lá cung cấp bằng chứng phù hợp để chứng minh họ đã đến tuổi hợp pháp để mua thuốc lá.

(b) cấm bán các sản phẩm thuốc lá bằng bất kỳ phương thức nào mà người mua có thể trực tiếp tiếp cận với các sản phẩm này như các giá bày hàng trong cửa hàng;

(c) cấm việc sản xuất và bán các loại kẹo, đồ ăn nhẹ, đồ chơi và các vật khác mang hình dáng của các sản phẩm thuốc lá mà những vật này hấp dẫn đối với trẻ vị thành niên; và

(d) đảm bảo rằng trong phạm vi quyền tài phán của mình các máy tự động bán thuốc lá không tiếp cận được đối với trẻ vị thành niên và không khuyến khích việc bán thuốc lá cho trẻ vị thành niên.

2. Mỗi Bên sẽ cấm hoặc khuyến khích việc cấm phân phát các sản phẩm thuốc lá không mất tiền cho công chúng đặc biệt là cho trẻ vị thành niên.

3. Mỗi Bên sẽ nỗ lực ngăn cấm việc bán thuốc lá lẻ hoặc những bao thuốc lá nhỏ mà điều này sẽ làm tăng khả năng

chi trả đổi với các sản phẩm này ở trẻ vị thành niên.

4. Các Bên công nhận rằng để tăng tính hiệu quả, các biện pháp ngăn chặn việc bán thuốc lá cho trẻ vị thành niên, ở những nơi phù hợp, phải được thực hiện cùng với các điều khoản khác trong Công ước này.

5. Khi ký, phê chuẩn, chấp thuận hoặc đồng ý với Công ước hoặc vào bất kỳ thời điểm nào sau đó, một Bên có thể, bằng một văn bản tuyên bố mang tính ràng buộc, nêu rõ những cam kết của mình cấm việc đưa vào sử dụng các máy bán thuốc lá trong phạm vi quyền tài phán của mình, hoặc, ở mức phù hợp, cấm hoàn toàn các máy bán thuốc lá. Tuyên bố được đưa ra theo Điều khoản này sẽ được người giữ văn kiện truyền đạt tới tất cả các Bên tham gia Công ước.

6. Mỗi Bên sẽ thông qua và thực hiện các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp hữu hiệu khác, bao gồm cả việc xử phạt những người bán và phân phối thuốc lá để đảm bảo việc tuân thủ các nghĩa vụ quy định tại đoạn 1 - 5 của Điều khoản này.

7. Mỗi Bên cần, ở mức phù hợp, thông qua và thực hiện các biện pháp lập pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp hữu hiệu khác để cấm việc bán thuốc lá cho những người chưa đến tuổi theo quy

định của luật pháp địa phương, quốc gia hoặc người dưới 18 tuổi.

Điều 17. Cung cấp sự hỗ trợ cho các hoạt động thay thế khả thi về kinh tế.

Các Bên sẽ, bằng cách phối hợp với nhau và với các tổ chức quốc tế và các tổ chức liên Chính phủ khu vực có thẩm quyền, thúc đẩy, ở mức phù hợp, những lựa chọn khả thi về kinh tế cho người trồng thuốc lá, công nhân sản xuất thuốc lá và có thể cả những cá nhân bán thuốc lá.

Phần V

BẢO VỆ MÔI TRƯỜNG

Điều 18. Bảo vệ môi trường và sức khỏe của mọi người

Trong việc thực hiện các nghĩa vụ trong Công ước này, các Bên đồng ý phải quan tâm thích đáng tới việc bảo vệ môi trường và bảo vệ sức khỏe của những người liên quan đến môi trường liên quan đến lĩnh vực trồng và sản xuất thuốc lá trong phạm vi lãnh thổ của mình.

Phần VI

CÁC VẤN ĐỀ LIÊN QUAN ĐẾN TRÁCH NHIỆM PHÁP LÝ

Điều 19. Trách nhiệm pháp lý

1. Vì mục đích kiểm soát thuốc lá, các Bên sẽ xem xét việc thực hiện các hành động pháp lý hoặc tăng cường các luật hiện có của mình, ở những nơi cần thiết, để giải quyết trách nhiệm pháp lý dân sự và hình sự, bao gồm bồi thường thiệt hại nếu phù hợp.

2. Các Bên sẽ hợp tác với nhau trong việc trao đổi thông tin thông qua Hội nghị Các Bên theo Điều 21 bao gồm:

(a) thông tin về các tác động về sức khỏe của việc tiêu thụ các sản phẩm thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá theo Điều 20.3 (a); và

(b) thông tin về luật pháp, các quy định đang có hiệu lực cũng như thông tin về khoa học luật pháp phù hợp.

3. Các Bên sẽ, ở mức phù hợp và theo thỏa thuận, trong phạm vi luật pháp, chính sách và thực hành luật pháp của quốc gia và những hiệp ước đang áp dụng, sẽ giúp đỡ lẫn nhau trong các thủ tục tố tụng liên quan tới trách nhiệm pháp lý dân sự và hình sự nhất quán với Công ước này.

4. Công ước sẽ không làm ảnh hưởng hoặc hạn chế bất kỳ quyền tiếp cận nào của các Bên tới các Tòa án của nhau mà ở đó tồn tại những quyền như vậy.

5. Hội nghị các Bên có thể xem xét, nếu có thể, tại một thời điểm sớm, có tính đến những công việc đang được tiến

hành tại các diễn đàn quốc tế phù hợp, nếu có thể, những vấn đề liên quan đến trách nhiệm pháp lý bao gồm các cách tiếp cận quốc tế phù hợp đối với các vấn đề này và các biện pháp phù hợp để hỗ trợ, theo yêu cầu, các Bên trong các hoạt động luật pháp và các hoạt động khác theo Điều khoản này.

Phần VII

HỢP TÁC KHOA HỌC VÀ KỸ THUẬT VÀ TRUYỀN THÔNG CÁC THÔNG TIN

Điều 20. Nghiên cứu, giám sát, và trao đổi thông tin.

1. Các Bên đảm nhận phát triển và tăng cường các nghiên cứu quốc gia và điều phối các chương trình nghiên cứu khu vực và quốc tế trong lĩnh vực kiểm soát thuốc lá. Để đạt được mục đích này, mỗi Bên sẽ:

(a) khởi xướng và hợp tác, trực tiếp hoặc thông qua các tổ chức quốc tế và khu vực có thẩm quyền và các tổ chức khác, tiến hành các nghiên cứu và đánh giá khoa học; và bằng việc làm như vậy sẽ đẩy mạnh và khuyến khích các nghiên cứu đề cập đến các yếu tố xác định và hậu quả của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá cũng như các nghiên cứu để xác định các loại cây trồng thay thế thuốc lá; và

(b) tăng cường và củng cố, với sự trợ giúp của các tổ chức quốc tế, khu vực và liên Chính phủ có thẩm quyền và các tổ chức khác việc đào tạo và hỗ trợ cho tất cả những người tham gia trong công tác kiểm soát thuốc lá bao gồm nghiên cứu, thực hiện và đánh giá.

2. Các Bên sẽ thiết lập, ở mức phù hợp, các chương trình giám sát quốc gia, khu vực và toàn cầu về phạm vi ảnh hưởng, mô hình, các yếu tố xác định và hậu quả của việc tiêu thụ thuốc lá và phơi nhiễm với khói thuốc lá. Để làm được việc này, các Bên nên lồng ghép các chương trình giám sát thuốc lá vào các chương trình giám sát sức khỏe quốc gia, khu vực và toàn cầu để các số liệu này có thể so sánh và phân tích được tại cấp độ khu vực và toàn cầu, ở mức phù hợp.

3. Các Bên công nhận tầm quan trọng của sự hỗ trợ về tài chính và kỹ thuật từ các tổ chức quốc tế và các tổ chức liên Chính phủ khu vực và các tổ chức khác. Mỗi Bên sẽ nỗ lực để:

(a) thiết lập theo tiến độ một hệ thống giám sát dịch tễ quốc gia về các chỉ số tiêu thụ thuốc lá, các yếu tố xã hội, kinh tế có liên quan và các chỉ số về sức khỏe.

(b) hợp tác với các tổ chức quốc tế và các tổ chức liên Chính phủ khu vực và các tổ chức khác, bao gồm cả các cơ quan Chính phủ và phi chính phủ trong việc giám sát thuốc lá khu vực và toàn cầu và

trao đổi thông tin về các chỉ số nêu cụ thể trong đoạn 3(a) của Điều khoản này.

(c) hợp tác với Tổ chức Y tế Thế giới trong việc phát triển các hướng dẫn hoặc phương thức chung để xác định việc thu thập, phân tích và phổ biến số liệu giám sát liên quan đến thuốc lá.

4. Các Bên, tùy theo luật pháp quốc gia, sẽ thúc đẩy và tạo điều kiện việc trao đổi các thông tin sẵn có đã được công bố về khoa học, kỹ thuật, kinh tế xã hội, thương mại và luật pháp cũng như các thông tin liên quan đến cách thức làm ăn của ngành công nghiệp thuốc lá và việc trồng thuốc lá mà các thông tin này phù hợp với Công ước này và bằng cách làm như vậy sẽ xem xét và đề cập đến những nhu cầu đặc biệt của các nước đang phát triển và các nước có nền kinh tế đang trong thời kỳ quá độ. Mỗi Bên sẽ nỗ lực để:

(a) thiết lập theo tiến độ và duy trì một cơ sở dữ liệu được cập nhật về luật pháp và các quy định về kiểm soát thuốc lá và ở mức phù hợp, các thông tin về việc thực thi các luật này cũng như các thông tin về khoa học luật pháp thích hợp và hợp tác trong việc xây dựng các chương trình kiểm soát thuốc lá khu vực và toàn cầu.

(b) thiết lập theo tiến độ và duy trì một cơ sở dữ liệu được cập nhật từ các chương trình giám sát quốc gia theo đoạn 3(a) của Điều khoản này; và

(c) hợp tác với các tổ chức quốc tế có thẩm quyền thiết lập theo tiến độ và duy trì một hệ thống toàn cầu để thường xuyên thu thập và phổ biến thông tin về sản xuất thuốc lá, các hoạt động sản xuất của ngành công nghiệp thuốc lá mà có ảnh hưởng đến Công ước này hoặc các hoạt động kiểm soát thuốc lá quốc gia.

5. Các Bên nên hợp tác với các tổ chức liên Chính phủ quốc tế và khu vực và các cơ quan tài chính và phát triển mà họ là thành viên để thúc đẩy và khuyến khích việc cung cấp các nguồn tài chính và kỹ thuật cho Ban Thư ký để giúp đỡ cho các Bên nước đang phát triển và các Bên nước có nền kinh tế trong thời kỳ quá độ để đáp ứng các cam kết của họ về nghiên cứu, giám sát và trao đổi thông tin.

Điều 21. Báo cáo và trao đổi thông tin

1. Mỗi Bên sẽ đệ trình lên Hội nghị các Bên, thông qua Ban thư ký, các báo cáo định kỳ về việc thực hiện Công ước này, bao gồm các nội dung sau:

(a) các thông tin về các biện pháp mang tính luật pháp, hành pháp, hành chính và các biện pháp khác đã áp dụng để thực hiện Công ước này.

(b) những thông tin, ở mức phù hợp, về bất kỳ trở ngại hoặc rào cản nào gặp phải trong quá trình thực hiện Công ước và các biện pháp áp dụng để vượt qua những rào cản này.

(c) các thông tin, ở mức phù hợp, về sự trợ giúp tài chính và kỹ thuật được cung cấp hoặc nhận được cho các hoạt động kiểm soát thuốc lá.

(d) các thông tin về giám sát và nghiên cứu được nêu cụ thể tại Điều 20.

(e) các thông tin được nêu cụ thể tại các Điều 6.3, 13.2, 13.3, 13.4 (d), 15.5 và 19.2.

2. Định kỳ và hình thức của các báo cáo này của các Bên sẽ do Hội nghị các Bên xác định. Mỗi Bên sẽ làm bản báo cáo đầu tiên trong vòng 2 năm đầu kể từ khi Công ước bắt đầu có hiệu lực đối với Bên đó.

3. Hội nghị các Bên theo quy định tại các Điều 22 và 26 sẽ xem xét các thu xếp nhằm giúp các Bên là nước đang phát triển và các Bên có nền kinh tế quá độ, theo yêu cầu, nhằm hoàn thành các nghĩa vụ của họ theo Điều này.

4. Thông báo và trao đổi thông tin theo Công ước sẽ tuân thủ luật pháp quốc gia về bảo mật và bảo vệ sự riêng tư. Các Bên sẽ bảo vệ, theo thỏa thuận chung, bất kỳ thông tin mật nào được trao đổi.

Điều 22. Hợp tác trong lĩnh vực khoa học, kỹ thuật và luật pháp và cung cấp chuyên môn

1. Các Bên sẽ hợp tác trực tiếp hoặc thông qua các tổ chức quốc tế có thẩm

quyền để tăng cường năng lực nhằm thực hiện các nghĩa vụ phát sinh từ Công ước này, có tính đến nhu cầu của các Bên là các nước đang phát triển và các Bên là nước có nền kinh tế quá độ. Việc hợp tác như vậy sẽ tăng cường việc chuyển giao chuyên môn về luật pháp, khoa học kỹ thuật và công nghệ, theo thỏa thuận chung, để xây dựng và tăng cường các chiến lược kiểm soát thuốc lá, các kế hoạch và chương trình nhằm các mục đích bao gồm:

(a) thúc đẩy sự phát triển, chuyển giao và nắm bắt công nghệ, kiến thức, kỹ năng, năng lực và chuyên môn liên quan đến phòng chống thuốc lá;

(b) cung cấp chuyên môn về khoa học, kỹ thuật, luật pháp và các lĩnh vực khác để xây dựng và tăng cường các chiến lược, kế hoạch và chương trình phòng chống thuốc lá quốc gia nhằm thực hiện Công ước thông qua các việc bao gồm các việc sau:

(i) trợ giúp, theo yêu cầu, việc phát triển cơ sở luật pháp cũng như các chương trình kỹ thuật, bao gồm cơ sở pháp lý và chương trình ngăn ngừa việc bắt đầu hút thuốc lá, khuyến khích ngừng hút thuốc lá và bảo vệ khỏi sự phơi nhiễm với khói thuốc lá.

(ii) trợ giúp, ở mức thích hợp, công nhân sản xuất thuốc lá trong việc phát triển các kế sinh nhai thay thế khả thi

về luật pháp và kinh tế theo cách khả thi về kinh tế.

(iii) hỗ trợ, ở mức thích hợp, người trồng thuốc lá trong việc chuyển đổi sản xuất nông nghiệp sang các cây trồng thay thế theo cách khả thi về kinh tế;

(c) hỗ trợ các chương trình đào tạo hoặc gây nhạy cảm cho các đối tượng phù hợp theo Điều 12;

(d) cung cấp, ở mức thích hợp, các nguyên liệu, trang thiết bị và vật tư cần thiết cũng như các hỗ trợ hậu cần cho các chiến lược, kế hoạch và chương trình kiểm soát thuốc lá;

(e) xác định các phương pháp kiểm soát thuốc lá, kể cả việc điều trị toàn diện đối với nghiện nicotine; và

(f) đẩy mạnh, ở mức phù hợp, các nghiên cứu nhằm tăng cường khả năng có thể chi trả được cho việc điều trị toàn diện đối với nghiện thuốc lá.

2. Hội nghị các Bên sẽ đẩy mạnh và tạo điều kiện cho việc chuyển giao chuyên môn về khoa học, kỹ thuật và luật pháp với sự hỗ trợ tài chính được bảo đảm tại Điều 26.

Phần VIII

CÁC THU XẾP VỀ THỂ CHẾ VÀ NGUỒN TÀI CHÍNH

Điều 23. Hội nghị các Bên

1. Một Hội nghị các Bên được tổ chức theo văn bản này. Phiên họp đầu tiên của Hội nghị này sẽ do Tổ chức Y tế thế giới triệu tập không quá 1 năm sau khi Công ước này có hiệu lực. Trong phiên họp đầu tiên, Hội nghị sẽ xác định thời gian và địa điểm cho các phiên họp thường kỳ tiếp theo.

2. Các phiên họp bất thường của Hội nghị các Bên sẽ được tổ chức vào các thời điểm khác mà Hội nghị thấy cần thiết, hoặc theo yêu cầu bằng văn bản của bất kỳ Bên nào với điều kiện là, trong vòng 6 tháng sau khi yêu cầu đó được Ban thư ký của Công ước truyền đạt tới các Bên, yêu cầu này được 1/3 các Bên ủng hộ.

3. Hội nghị các Bên sẽ thông qua, bằng sự nhất trí, các Quy định về Thủ tục tại phiên họp đầu tiên.

4. Hội nghị các Bên, bằng sự nhất trí, sẽ thông qua các quy định về tài chính cho chính mình cũng như chi phối việc tài trợ cho bất kỳ cơ quan chi nhánh nào mà Hội nghị có thể thành lập cũng như các quy định tài chính chi phối hoạt động của Ban Thư ký. Tại mỗi phiên họp, Hội nghị sẽ thông qua một ngân sách cho giai đoạn tài chính kéo dài tới phiên họp lần sau.

5. Hội nghị các Bên sẽ xem xét thường xuyên việc thực hiện Công ước này và tiến hành các quyết định cần thiết để

thúc đẩy việc thực hiện công ước một cách hiệu quả và có thể thông qua các nghị định thư, các bổ sung và sửa đổi cho Công ước theo các Điều 28, 29, và 33. Nhằm mục đích này, Hội nghị sẽ:

(a) đẩy mạnh và tạo điều kiện thuận lợi cho việc trao đổi thông tin theo các Điều 20 và 21;

(b) đẩy mạnh và hướng dẫn việc phát triển và hoàn thiện theo định kỳ các phương pháp có thể so sánh được cho việc nghiên cứu và thu thập số liệu bổ sung cho các điều khoản quy định tại Điều 20, liên quan đến thực hiện Công ước;

(c) đẩy mạnh, ở mức thích hợp, việc phát triển, thực hiện và đánh giá các chiến lược, kế hoạch và chương trình cũng như các chính sách, luật pháp, và các biện pháp khác;

(d) xem xét các thông báo mà các Bên đệ trình theo Điều 21 và thông qua các báo cáo định kỳ về việc thực hiện công ước;

(e) đẩy mạnh và tạo điều kiện cho việc huy động các nguồn tài chính để thực hiện Công ước theo Điều 26;

(f) thành lập các cơ quan chi nhánh cần thiết để đạt được mục tiêu của Công ước;

(g) yêu cầu, ở mức phù hợp, các dịch vụ, sự hợp tác của và thông tin được cung cấp bởi, các tổ chức và cơ quan có thẩm

quyền và liên quan thuộc hệ thống Liên hợp quốc và các tổ chức quốc tế, liên Chính phủ khu vực và các tổ chức và cơ quan phi chính phủ như những phương tiện nhằm để thúc đẩy việc thực hiện Công ước; và

(h) xem xét các hành động khác, ở mức thích hợp, để đạt được mục tiêu của Công ước dưới ánh sáng của các kinh nghiệm thu lượm được trong việc thực hiện Công ước.

6. Hội nghị các Bên sẽ xây dựng các tiêu chí cho việc tham gia của các quan sát viên trong các buổi họp của Hội nghị.

Điều 24. Ban thư ký

1. Hội nghị các Bên sẽ chỉ định ban thư ký thường trực và tiến hành các thu xếp để ban này thực hiện các chức năng của mình. Hội nghị các Bên sẽ cố gắng thực hiện điều này tại cuộc họp đầu tiên.

2. Các chức năng của ban thư ký phục vụ Công ước này sẽ do Tổ chức Y tế thế giới thực hiện cho đến khi ban thư ký thường trực được chỉ định và thành lập.

3. Các chức năng của ban thư ký là:

(a) thu xếp các phiên họp của Hội nghị các Bên và các tổ chức trợ giúp, cung cấp cho họ các dịch vụ theo yêu cầu;

(b) chuyển các báo cáo nhận được theo đúng Công ước;

(c) cung cấp hỗ trợ cho các Bên theo yêu cầu, đặc biệt cho các Bên là nước đang phát triển và các Bên là các nước có nền kinh tế trong thời kỳ quá độ, trong việc soạn thảo và truyền thông các thông tin được yêu cầu theo các điều khoản của Công ước;

(d) chuẩn bị các bản báo cáo về hoạt động theo Công ước theo hướng dẫn của hội nghị các Bên và nộp báo cáo tới hội nghị các Bên;

(e) đảm bảo sự điều phối cần thiết các tổ chức, đại diện quốc tế và vùng theo hướng dẫn của hội nghị các Bên;

(f) tham gia vào các thỏa thuận hành chính hoặc hợp đồng, trên cơ sở các hướng dẫn chung của hội nghị các Bên, để thực hiện có hiệu quả chức năng của mình;

(g) thực hiện các chức năng của ban thư ký đã được quy định trong Công ước và trong bất kỳ nghị định thư nào của Công ước và các chức năng khác được xác định qua hội nghị các Bên.

Điều 25. Mối liên quan giữa Hội nghị các Bên với các tổ chức liên Chính phủ.

Nhằm cung cấp sự hợp tác kỹ thuật và tài chính để đạt được mục tiêu của Công ước này, Hội nghị các Bên có thể yêu cầu sự hợp tác của các tổ chức quốc tế có năng lực và các tổ chức liên Chính phủ

khu vực bao gồm các tổ chức tài chính và phát triển.

Điều 26. Các nguồn lực tài chính

1. Các Bên công nhận vai trò quan trọng của nguồn lực tài chính để đạt được mục tiêu của Công ước này.

2. Mỗi Bên sẽ hỗ trợ về tài chính liên quan đến các hoạt động quốc gia được dự kiến nhằm đạt mục tiêu của Công ước phù hợp với các kế hoạch, các ưu tiên và các chương trình quốc gia.

3. Các Bên sẽ đẩy mạnh, một cách phù hợp, sử dụng các kênh song phương, đa phương, khu vực và tiểu khu vực để cung cấp tài trợ cho việc phát triển và tăng cường các chương trình kiểm soát thuốc lá toàn diện và đa ngành của các Bên là nước đang phát triển và các Bên là những nền kinh tế quá độ. Theo đó, là các hoạt động khả thi về kinh tế nhằm thay thế sản xuất thuốc lá kể cả đa dạng hóa mùa màng cần được đề cập và hỗ trợ trong hoàn cảnh của các chiến lược phát triển bền vững do quốc gia xây dựng.

4. Các Bên có đại diện trong các tổ chức khu vực và liên Chính phủ quốc tế và các tổ chức tài chính và phát triển có liên quan sẽ khuyến khích các tổ chức này hỗ trợ về tài chính cho các Bên là nước đang phát triển và các Bên là các nước đang trong thời kỳ quá độ để hỗ trợ

họ trong thực hiện các nghĩa vụ theo Công ước mà không hạn chế các quyền tham gia vào các tổ chức này.

5. Các bên đồng ý rằng:

(a) để trợ giúp các Bên thực hiện nghĩa vụ theo Công ước, mọi nguồn tài chính tiềm tàng và hiện có về tài chính, kỹ thuật và các lĩnh vực khác kể cả tư nhân và nhà nước sẵn có để cung cấp cho các hoạt động kiểm soát thuốc lá cần được huy động và sử dụng vì lợi ích của tất cả các Bên, đặc biệt là các nước đang phát triển và các nước có nền kinh tế đang ở thời kỳ quá độ;

(b) ban thư ký sẽ tư vấn cho các Bên là nước đang phát triển và các Bên là các nước đang quá độ, theo yêu cầu, về các nguồn tài trợ sẵn có nhằm tạo điều kiện thuận lợi cho việc thực hiện các nghĩa vụ của họ theo Công ước;

(c) trong phiên họp đầu tiên, hội nghị các Bên sẽ xem lại các nguồn và cơ chế hỗ trợ tiềm tàng dựa trên một nghiên cứu do Ban thư ký thực hiện và các thông tin liên quan khác, xem xét tính đầy đủ của các thông tin này; và

(d) kết quả của việc xem lại này sẽ được Hội nghị các Bên xem xét để xác định sự cần thiết phải tăng cường cơ chế hiện nay hoặc thành lập một quỹ tình nguyện toàn cầu hoặc các cơ chế tài

chính phù hợp khác nhằm chuyển các nguồn lực tài chính bổ sung, tùy theo nhu cầu, cho các Bên là nước đang phát triển và các Bên có nền kinh tế quá độ.

Phần IX

GIẢI QUYẾT TRANH CHẤP

Điều 27. Giải quyết tranh chấp

1. Trong trường hợp có tranh chấp giữa hai hoặc nhiều Bên liên quan đến việc giải thích hay áp dụng Công ước này, các Bên liên quan sẽ tìm cách thông qua các kênh ngoại giao để giải quyết tranh chấp thông qua thương lượng hay bất kỳ biện pháp hòa bình khác họ tự lựa chọn bao gồm giúp đỡ thiện chí, trung gian hoặc hòa giải. Nếu không đạt được thỏa thuận bằng các biện pháp giúp đỡ thiện chí, trung gian hoặc hòa giải thì sẽ không miễn trách các Bên tranh chấp khỏi trách nhiệm tiếp tục tìm kiếm phương thức giải quyết tranh chấp.

2. Khi phê chuẩn, chấp nhận, phê duyệt, chính thức khẳng định hoặc tán thành Công ước này, hoặc vào bất kỳ thời điểm nào sau đó, một tổ chức Nhà nước hay hội nhập kinh tế khu vực có thể thông báo bằng văn bản tới Người giữ văn kiện rằng đối với một tranh chấp không giải quyết được theo đoạn 1 của

Điều này, tổ chức này chấp nhận, mang tính bắt buộc, sự phân xử trọng tài đặc biệt theo các thủ tục sẽ được thực hiện với sự nhất trí của Hội nghị các Bên.

3. Các quy định trong Điều này sẽ áp dụng liên quan đến bất kỳ nghị định thư nào được ký giữa các Bên tham gia nghị định thư trừ khi được quy định khác đi trong nghị định đó.

Phần X

PHÁT TRIỂN CÔNG ƯỚC

Điều 28. Sửa đổi Công ước

1. Bất kỳ Bên nào cũng có thể đề nghị các sửa đổi đối với Công ước này. Các sửa đổi như vậy sẽ được xem xét bởi Hội nghị các Bên

2. Các sửa đổi đối với Công ước sẽ được thực hiện bởi Hội nghị các Bên. Văn bản về bất kỳ sự sửa đổi nào được đề xuất cũng sẽ được Ban thư ký gửi tới các Bên ít nhất 6 tháng trước phiên họp tại đó việc sửa đổi được dự kiến thông qua. Ban thư ký cũng sẽ truyền đạt các đề xuất sửa đổi tới các bên ký Công ước và thông báo tới Người giữ văn kiện

3. Các Bên sẽ cố gắng hết sức để đi đến nhất trí thỏa thuận về bất kỳ sửa đổi nào đối với Công ước. Nếu mọi cố gắng đi đến nhất trí đã cạn kiệt mà vẫn không

thỏa thuận được thì biện pháp cuối cùng cho việc sửa đổi sẽ được quyết định bởi 2/3 đa số phiếu trong tổng số các Bên có mặt tại cuộc họp. Vì các mục đích của Điều này các Bên có mặt và bỏ phiếu có nghĩa là các Bên có mặt bỏ phiếu phê chuẩn hoặc không phê chuẩn. Bất kỳ khoản bổ sung nào được thông qua cũng sẽ được Ban thư ký truyền đạt tới Người giữ văn kiện và cơ quan này sẽ luân chuyển tới các Bên để chấp nhận sự điều chỉnh.

4. Các văn bản chấp thuận sửa đổi sẽ được lưu tại Người giữ văn kiện. Một sửa đổi được thông qua theo đoạn 3 của Điều này sẽ có hiệu lực đối với các Bên đã chấp nhận sửa đổi vào ngày thứ 90 sau khi Người giữ văn kiện nhận được văn bản chấp thuận của 2/3 các Bên tham gia Công ước này.

5. Việc sửa đổi sẽ có hiệu lực đối với bất kỳ Bên nào khác kể từ ngày thứ 90 sau ngày mà Bên đó gửi cho Người giữ văn kiện văn bản chấp thuận điều chỉnh nói trên.

Điều 29. Thông qua và sửa đổi các phụ lục của Công ước này

1. Các phụ lục của Công ước và các điều chỉnh cho Phụ lục sẽ được đề xuất, thông qua và sẽ có hiệu lực theo các thủ tục nêu tại Điều 28.

2. Các phụ lục của Công ước này sẽ là

một bộ phận của Công ước, và tham chiếu tới Công ước cũng đồng thời là tham chiếu tới các phụ lục này, trừ phi có quy định khác.

3. Các phụ lục sẽ được giới hạn ở các danh sách, biểu mẫu và bất kỳ tài liệu mô tả nào khác liên quan đến các vấn đề về thủ tục, khoa học, kỹ thuật hoặc hành chính.

Phần XI

CÁC ĐIỀU KHOẢN CUỐI CÙNG

Điều 30. Bảo lưu

Không có sự bảo lưu nào được phép thực hiện đối với Công ước này

Điều 31. Rút lui khỏi Công ước

1. Vào bất cứ thời điểm nào sau 2 năm kể từ ngày Công ước có hiệu lực đối với một Bên, Bên đó có thể rút lui khỏi Công ước bằng cách gửi văn bản thông báo tới Người giữ văn kiện

2. Bất kỳ việc rút lui nào như vậy sẽ có hiệu lực sau khi hết 1 năm kể từ khi Người giữ văn kiện nhận thông báo xin rút lui hoặc vào một ngày sau đó như được nêu cụ thể trong thông báo rút lui.

3. Bất kỳ một Bên nào rút khỏi Công ước sẽ được xem xét như rút khỏi bất kỳ một nghị định thư nào cho Bên đó.

Điều 32. Quyền bỏ phiếu

1. Mỗi Bên tham gia Công ước này có quyền bỏ phiếu. Trường hợp ngoại lệ tham khảo ở đoạn 2 của Điều khoản này.

2. Các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực, trong các vấn đề thuộc thẩm quyền của họ sẽ sử dụng quyền bỏ phiếu với số phiếu bầu bằng số nước thành viên tham gia Công ước. Tổ chức sẽ không sử dụng quyền bỏ phiếu của họ nếu một nước nào đó trong các nước thành viên sử dụng quyền bỏ phiếu của tổ chức và ngược lại.

3. Bất kỳ Bên nào rút lui khỏi Công ước cũng sẽ được coi là đã rút khỏi bất cứ nghị định thư nào trong đó Bên đó là một bên tham gia.

Điều 33. Các Nghị định thư

1. Bất kỳ Bên nào cũng có thể đề xuất các nghị định thư. Các đề nghị như vậy sẽ được Hội nghị các Bên xem xét.

2. Hội nghị các Bên có thể thông qua các nghị định thư cho Công ước này. Trong khi thông qua các nghị định thư này, mọi cố gắng sẽ được thực hiện để đạt được sự nhất trí. Nếu mọi cố gắng để đi đến nhất trí không thành công, thì nghị định thư sẽ được thông qua với biện pháp cuối cùng là bằng đa số phiếu của các Bên có mặt và bỏ phiếu trong phiên họp. Vì các mục đích của Điều này, các Bên có mặt và bỏ phiếu có nghĩa là các

Bên có mặt và bỏ phiếu thuận hoặc phiếu chống.

3. Văn bản của bất kỳ nghị định thư được đề xuất nào cũng sẽ được Ban Thư ký truyền đạt tới các Bên ít nhất 6 tháng trước phiên họp tại đó nó được đề xuất thông qua.

4. Chỉ có các Bên trong Công ước này mới được tham gia vào nghị định thư.

5. Bất kỳ nghị định thư nào của Công ước cũng sẽ chỉ ràng buộc đối với các Bên ký Nghị định thư liên quan. Chỉ có các bên của nghị định thư mới có thể ra các quyết định về các vấn đề liên quan riêng đến nghị định thư cụ thể đó.

6. Các yêu cầu về thời gian bắt đầu có hiệu lực của bất kỳ nghị định thư cũng sẽ do văn bản đó quy định.

Điều 34. Chữ ký

Công ước này sẽ để ngỏ để lấy chữ ký của mọi Thành viên của Tổ chức Y tế Thế giới và của bất kỳ Quốc gia nào không phải thành viên của Tổ chức Y tế Thế giới nhưng là thành viên của Liên Hiệp quốc và của các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực tại Tổng hành dinh của Tổ chức Y tế Thế giới tại Giơ-ne-vơ từ ngày 16 tháng 6 năm 2003 tới ngày 22 tháng 6 năm 2003 và sau đó tại Tổng hành dinh của Liên Hiệp quốc tại Niu-Oóc từ ngày 30 tháng 6 năm 2003 tới ngày 29 tháng 6 năm 2004.

LawSoft * Tel: +84-93846684 * www.TheVietLaw.com
 09666029

Điều 35. Phê chuẩn, chấp nhận, tán thành, khẳng định hay tham gia chính thức

1. Công ước này sẽ tùy thuộc vào sự phê chuẩn, chấp nhận, tán thành hay tham gia của các Quốc gia vào sự khẳng định hoặc tham gia chính thức của các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực. Công ước sẽ được đề ngỏ cho các Bên tham gia kể từ sau ngày kết thúc việc ký Công ước. Các văn kiện phê chuẩn, chấp nhận, tán thành, khẳng định hay tham gia chính thức sẽ được lưu tại Người giữ văn kiện.

2. Bất kỳ một tổ chức hội nhập kinh tế khu vực nào trở thành một Bên của Công ước này mà không có Quốc gia Thành viên nào tham gia Công ước sẽ bị ràng buộc bởi mọi nghĩa vụ theo Công ước. Trong trường hợp trong số các tổ chức này, có một hay nhiều Quốc gia Thành viên là một Bên tham gia Công ước, thì tổ chức và các Quốc gia Thành viên sẽ quyết định các trách nhiệm tương ứng của mình để thực hiện các nghĩa vụ của mình theo Công ước. Trong các trường hợp trên, tổ chức và các Quốc gia Thành viên sẽ không được quyền thực hiện kiêm nhiệm các quyền theo cùng một Công ước.

3. Các tổ chức hội nhập kinh tế khu vực, trong các văn bản của họ liên quan đến việc khẳng định chính thức hoặc trong các văn bản về sự tham gia, sẽ

tuyên bố phạm vi thẩm quyền của mình liên quan đến các vấn đề do Công ước chi phối. Các tổ chức này cũng sẽ thông báo cho Người giữ văn kiện. Phòng Lưu giữ sẽ thông báo tới các Bên về bất kỳ một sự điều chỉnh quan trọng nào trong phạm vi thẩm quyền của mình.

Điều 36. Bắt đầu có hiệu lực

1. Công ước này sẽ có hiệu lực vào ngày thứ 90 sau ngày nộp các văn kiện thứ 40 về việc phê chuẩn, chấp nhận, tán thành, khẳng định hay tham gia chính thức tại Người giữ văn kiện.

2. Đối với mỗi Quốc gia phê chuẩn, chấp nhận hoặc tán thành Công ước hoặc tham gia Công ước này sau khi các điều kiện nêu tại đoạn 1 của điều này về việc bắt đầu hiệu lực đã được thỏa mãn, Công ước sẽ có hiệu lực từ ngày thứ 90 sau ngày nộp các văn kiện về phê chuẩn, chấp nhận, tán thành hay xin gia nhập.

3. Đối với mỗi tổ chức hội nhập kinh tế khu vực nộp văn bản chính thức chấp thuận hay đơn xin tham gia sau khi các điều kiện nêu tại đoạn 1 của Điều này về việc bắt đầu có hiệu lực đã được thỏa mãn, Công ước sẽ có hiệu lực vào ngày thứ 90 sau ngày nộp văn kiện khẳng định chính thức hay xin tham gia.

4. Vì các mục đích của Điều này, bất kỳ văn kiện nào được tổ chức hội nhập kinh tế khu vực nộp lên sẽ không được tính là

bổ sung cho các văn kiện do các Quốc gia Thành viên của tổ chức này nộp lên.

Điều 37. Người giữ văn kiện

Tổng Thư ký Liên hiệp quốc sẽ là người giữ văn kiện của Công ước này và các văn bản sửa đổi Công ước, các nghị định thư và các phụ lục được thông qua theo các Điều 28, 29, và 33.

Điều 38. Văn bản gốc

Bản gốc của Công ước này, trong đó các văn bản bằng tiếng Ả rập, Trung

Quốc, Anh, Pháp, Nga, và Tây Ban Nha đều có giá trị pháp lý như nhau, sẽ được lưu trữ tại Tổng thư ký Liên hiệp quốc.

Chúng kiến những điều viết ở trên, những người ký tên dưới đây, được ủy nhiệm để ký, đã ký vào Công ước này.

Làm tại Giơ-ne-vơ vào [ngày, tháng] năm 2003.

Phiên họp toàn thể thứ 4, 21 tháng 5, 2003

A56/VR/4

VĂN PHÒNG CHÍNH PHỦ XUẤT BẢN

Điện thoại: 04.8233947; 08044417

Fax: 08044517

Email: congbaovpcp@yahoo.com

In tại Xí nghiệp Bản đồ 1 - Bộ Quốc phòng

Giá: 5.000 đồng